

Ple del Parlament

Dossier per a la sessió núm. 28

Convocada per al dia 12 de març de 2014

Tercera part

PUNT 2 | DEBAT I VOTACIÓ

Debat general sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats

Tram. 255-00006/10

Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris

Reg. 58818; 58819 i 58826; 58820; 58822; 58823; 58824; 58825; 58827 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 12.03.2014

Propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 58818)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Dolors Camats i Luis, portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 132 i 133 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats (tram. 255-00006/10).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 1

Pobresa Energètica

El Decret Llei 6/2013, del 23 de desembre, pel qual es modifica la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya no resol el problema de les famílies i persones que pateixen pobresa energètica, principalment per 3 motius: el requisit que el total d'ingressos de la unitat familiar o convivencial no sobrepassi l'IRSC, incrementat en un 30% per cada membre, té efectes molt limitats, deixant a fora moltes famílies que també ho necessiten. El protagonisme que dona als serveis socials locals únicament és de certificador de compliment dels requisits establerts al Decret Llei, en cap cas dona oportunitat que aquests informin negativament del tall de subministrament essencial per altres motius socials. I per últim, no representa cap nou ajut econòmic per als col·lectius en situació de vulnerabilitat, simplement ajorna el deute acumulat amb les subministradores fins al mes d'abril, posant de manifest la incoherència de la mesura, doncs, és evident que si una família no pot pagar l'electricitat al novembre tampoc podrà pagar el deute acumulat al mes d'abril. Dilatar el pagament no suposa reduir el pes sobre les famílies, l'únic que fa és traslladar la despesa agreujant la situació. Per altra banda, tampoc no contempla cap mesura estructural d'estalvi i eficiència.

Per tant la nova legislació aprovada pel Govern de la Generalitat de Catalunya per lluitar contra la pobresa energètica, no representa substancialment res de nou, únicament un titular de premsa. Té voluntat d'enganyar i confondre a la ciutadania sensibilitzada amb la crisi i les seves conseqüències. A més mostra una gran insensibilitat social i poc sentit de la realitat d'aquestes persones i famílies que no disposen de recursos suficients.

Organitzacions com la Xarxa per la sobirania energètica o la Coordinadora d'Assemblees de treballadors/es en atur de Catalunya també denuncien la decepció i burla que suposa aquest nou Decret i recorden que cal establir mesures urgents per fer front a aquest drama que afecta un 15% de les llars a Catalunya, que no tenen una temperatura suficientment càlida a l'hivern (ECV 2012) o al 12.4% de les famílies que tenen retards en el pagament de les despeses relacionades amb la llar principal, com per exemple els rebuts de subministraments (ECV 2012).

El proper «Pacte de lluita contra la pobresa» recull el concepte i actuacions enfront la pobresa energètica però només hi destina 4.500€ per formar al personal de l'Administració i 0 € per a les persones afectades. Els Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2014 tampoc no preveuen cap partida econòmica.

Entretant veiem com altres CCAA com Andalusia ja han aprovat la creació d'un grup de treball per la implementació de la Llei d'Inclusió i renda bàsica, que entre d'altres mesures assegura un subministrament d'electricitat i d'aigua mínim per a totes les llars perceptores de la renda mínima, amb l'objectiu de garantir 100 litres d'aigua diaris a cada persona que percep l'ingrés mínim de solidaritat i 1.400 kWh com a part del consum bàsic que seria de 2.518 kWh per any (actualment el consum mitjà és de 4.432 Kw per any i habitant).

És la primera vegada que s'adopten mesures per garantir el mínim vital dels subministraments als ciutadans, exercint competències autonòmiques exclusives. Es centren en el subministrament d'aigua perquè són competents en exclusiva com CC.AA i en l'energia elèctrica perquè tenen capacitat d'intervenció.

La Moció 56/X, del Parlament de Catalunya, sobre Pobresa Energètica, aprovada per tots els grups parlamentaris es comprometia, entre d'altres actuacions, a instar al Govern a: crear una taula sobre pobresa energètica, que entre d'altres actuacions, determinés un sistema públic de tarifes socials reduïdes, garantís el subministrament d'un mínim vital d'aigua potable, de sanejament i d'energia als domicilis de les famílies que no en puguin pagar les factures.

La recent reforma del sector elèctric aprovada pel Partit Popular amb el suport de CIU no fa més que empitjorar aquesta situació donat que comportarà: un increment indiscriminat de les tarifes, impedirà alternatives com l'autoconsum, perjudicarà a les energies renovables i promourà un model dependent del petroli i de l'energia nuclear.

L'energia és un bé comú essencial i com a tal hem de garantir el seu accés i gestionar-lo d'acord a les obligacions de servei públic. Per això cal una reforma en profunditat del sistema de subhastes i una retribució de l'energia en funció dels costos reals, amb

transparència i competència efectiva, però també cal un mínim de sensibilitat per entendre que la pobresa energètica no pot esperar a solucions estructurals i que Catalunya ha de liderar aquesta lluita.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- 1) Derogar el Decret Llei 6/2013, del 23 de desembre, pel qual es modifica la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya.
- 2) Presentar una nova legislació que garanteixi el mínim necessari impedit la suspensió del tall de subministrament d'electricitat, aigua i gas durant tot l'any per a persones i famílies en condicions de vulnerabilitat que es determinin pels serveis socials, condonant el deute per impagament d'aquests serveis.
- 3) En tant les companyies distribuïdores no facin efectiva la bonificació del dret i la condonació del deute, la Generalitat de Catalunya destinarà anualment una partida pressupostària amb aquesta finalitat, quedant com a deute pendent de traspassar a la distribuïdora.
- 4) Donar compliment a la Moció 56/X, del Parlament de Catalunya, sobre Pobresa Energètica i, de manera immediata, crear i convocar la taula sobre pobresa energètica.
- 5) Aprovar un pla d'estalvi energètic per a la rehabilitació d'habitatges on resideixen famílies en situació de vulnerabilitat.
- 6) Aprovar programes de suport als ajuntaments que vulguin intervenir en el mercat de la generació i distribució d'energia.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 2

Llei de Dependència i Autonomia Personal

Les darreres decisions i propostes del Govern de la Generalitat en relació a la Llei d'Autonomia Personal i Atenció a la Dependència són un pas més en l'afèbliment del sistema de protecció i la precarització del mercat laboral. A més d'un atac als drets civils i humans es tracta de mesures il·legals.

La suspensió de les Prestacions Econòmiques Vinculades (PEV) a una plaça en residència de gent gran suposa un incompliment de la llei LAPAD, donat que l'ajut continua vigent com a dret subjectiu reconegut per la llei, això és il·legal. És a dir una persona que avui dia requereixi d'un ingrés residencial només podrà accedir-hi pagant una plaça privada, amb un cost mitjà entorn als 2.500€ mensuals. Aquesta mesura castiga una vegada més a les persones amb menys recursos, vulnera drets i desatén a un dels col·lectius més vulnerables de la nostra societat.

El Síndic de Greuges s'ha manifestat en aquesta línia al sol·licitar que es reprenguin les prestacions per a residència, argumentant que la reducció de la despesa

no depèn únicament de l'aplicació de la normativa estatal i que l'establiment de prioritats en la despesa pública és també competència de la Generalitat, en aquest sentit, reclama mesures urgents en el cas que l'ingrés residencial sigui la única alternativa per a la persona amb dependència. Destaca que el Govern ha de garantir el dret subjectiu establert per llei i denuncia que la mesura s'ha pres sense cap normativa prèvia provocant inseguretat jurídica i falta de claredat en el procediment.

Així mateix el deute del Departament de Benestar amb els centres col·laboradors s'estima en prop de 90 milions d'euros, amb la conseqüent afectació sobre els treballadors i treballadores del sector (acomiadaments, rebaixes de sou, augment de ràtio, etc.).

L'Acord de reducció de ràtios entre ICASS i les principals patronals de residències de gent gran que va en detriment de la qualitat assistencial i es traduirà en una rebaixa de jornada i salari del treballadors o acomiadaments. De nou ens trobem amb un pacte il·legal, que no es pot aplicar fins que no es modifiqui la cartera de serveis socials amb una ordre o amb un decret llei tal i com fixa la Llei de Serveis Socials.

La previsió en l'increment del copagament i valoració del patrimoni de la persona usuària. Els imports màxims podem suposar increments de fins a 54% (600 euros mensuals, es el cas de residència i centre de dia per persones amb discapacitat intel·lectual) i en d'altres casos de 20% (200 euros mes en cas de residències i centres de dia per a persones grans.

Es tracta de mesures que han generat el rebuig, tant per les formes com pel fons, tant de col·legis oficials (psicòlegs, treballadores socials, educadors, terapeutes ocupacionals, fisioterapeutes) com d'usuaris i famílies i tercer sector.

Els incompliments econòmics per part de l'Estat no són menors i provoquen gran part d'aquesta asfíxia financera en l'aplicació de la Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en situació de Dependència però això no pot servir d'excusa perquè la Generalitat de Catalunya no presenti un pla alternatiu per a la sostenibilitat del sistema o com a mínim aprofiti la via de diàleg oberta amb tots els sectors afectats per valorar quines són les possibles solucions, que sense reduir drets donin respostes més eficaces a les persones amb necessitats de suport, com és el paradigma de vida independent o de vida autònoma i la figura de l'assistent personal.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- 1) Suprimir la suspensió indefinida de les PEV, Prestació econòmica vinculada de centres residencials per a gent gran.
- 2) Establir un calendari de pagaments dels deutes amb les residències col·laboradores.

3) Suspendre l'Acord de reducció de ràtios entre ICASS i les principals patronals de residències de gent gran.

4) Revertir les darreres mesures dirigida des a incrementar el copagament i comptabilitzar el patrimoni.

5) Obrir una taula multilateral de diàleg amb els sectors afectats pels serveis i prestacions d'atenció a la

dependència per tal de presentar un model que garanteixi els drets de les persones i la sostenibilitat del sistema d'atenció a la dependència i promoció de l'autonomia personal.

Palau del Parlament, 12 de març de 2014

Maurici Lucena i Betriu
Portaveu del GP SOC

Dolors Camats i Luis
Portaveu GP ICV-EUiA

Propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 58819; 58826)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Dolors Camats i Luis, portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 132 i 133 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats (tram. 255-00006/10).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 1

Transparència i pla de retorn del deute de la Generalitat amb les entitats prestadores de serveis socials

En aquest context d'emergència social i econòmica en el que ens trobem, les entitats socials i els serveis socials bàsics estan fent front a l'augment de necessitats per part de la població amb menys recursos. El tramitat associatiu és un dels puntals amb els que comptem com a societat: Entitats que estan donant resposta amb professionalitat i esforç a més d'un milió de catalans i catalanes amb les necessitats bàsiques no cobertes.

Molts dels serveis de responsabilitat pública que estan aprovats en diferents normatives en el marc de les polítiques socials, laborals i de salut són prestats per aquestes entitats socials i empreses que opten a concursos, signen convenis o obtenen subvencions de diferents Departaments de la Generalitat.

Des del 2012 es succeeixen les denúncies i alerta des de aquestes entitats de l'impagament i acumulació de deute de la Generalitat per la prestació de diferents serveis. Des de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social alerten que aquests impagaments tenen un impacte directe en la qualitat de vida de l'usuari, ja que poden empitjorar-ne l'atenció i posa està en risc la sostenibilitat de les organitzacions i l'atenció dels col·lectius més vulnerables de la societat. Algunes entitats fan públiques les dificultats que travessen les entitats, amb importants endarreriments de pagament de nòmines als seus professionals, ajustaments de plantilles, rebaixa de ràtios, desaparició de serveis i, de manera callada, la desaparició d'entitats i empreses.

Per això fem la següent Proposta de Resolució,

El Parlament insta el Govern a:

1. Publicar a la web www.transparencia.cat i comunicar als interessats, en els propers dos mesos, el deute acumulat durant el 2012 i 2013 i els pagaments pendents a persones usuàries, ajuntaments, entitats i empreses prestadores de serveis d'atenció a les persones vulnerables.

2. Presentar al Consell General de Serveis Socials de Catalunya i als Grups Parlamentaris un Pla de Pagament en el primer semestre d'enguany.

3. Dotar a la contractació de serveis socials d'atenció a les persones d'un marc normatiu diferenciat, prioritant les condicions tècniques i la qualitat de la prestació per sobre de la oferta econòmica, suprimint les limitacions a les ofertes temeràries i primant el projecte tècnic per tal de garantir uns serveis d'atenció personal de qualitat. En tot cas es garantiran les ràtios que estableix la normativa vigent, la contractació dels perfils professionals necessaris per l'atenció dels col·lectius a qui va destinat el servei i les condicions laborals fixades pels convenis col·lectius.

4. Treballar en la incorporació en la contractació pública de clàusules socials als models de plecs tipus de clàusules administratives pel que fa als serveis socials d'atenció a les persones.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 2

Millores de la Renda Mínima d'Inserció i sobre la Garantia d'Ingressos Mínims

L'augment alarmant de la taxa d'atur, del nombre de llars amb totes les persones actives desocupades i la davallada de la taxa de cobertura de les prestacions i subsidis d'atur obliguen a actuar davant la baixa taxa de cobertura de la Renda Mínima d'Inserció.

De manera progressiva, des de l'establiment del Programa de la Renda Mínima d'Inserció, la posterior aprovació i les millores de la Llei de la Renda Mínima d'Inserció les persones en situació de pobresa han comptat amb un suport econòmic per atendre necessitats essencials mentre reiniciaven la seva inserció o reinserció social i laboral fins el 2011. Els Pressupostos i Llei acompanyament 2011 i 2012 van suposar una contrareforma de la norma eliminant el dret subjectiu per la RMI, amb l'establiment de nous requisits i criteris per accedir a la prestació que trencaven amb el consens parlamentari i social existent fins aleshores.

Els informes del Síndic de Greuges de 2011, 2012 i 2013 se'n fan ressò davant les queixes rebudes i alerta de les irregularitats i les greus conseqüències cap als beneficiaris de la RMI que suposen greus mancances en la correcta atenció de les necessitats bàsiques de les persones i en el dret a una vida digna.

No és suficient que el govern hagi ampliat la partida pressupostària per aquesta prestació als pressupostos de 2014, ja que moltes persones segueixen sense poder accedir al programa tot i complir els requisits. A més, i degut en part al fet de ser una partida tancada, el temps establert per a resoldre els PIRMI en molts casos dobla els 4 mesos establerts d'espera, arribant a haver d'esperar fins i tot un any per a cobrar una prestació necessària per a poder viure amb dignitat. D'altra banda no es coneix cap tipus de previsió per part del Govern sobre com quedarà la situació d'aquelles persones que veuran com s'extingeix la seva prestació al complir el període màxim de 60 mensualitats.

Per la seva banda, la Iniciativa Legislativa Popular de la Renda Garantida de Ciutadania ha suposat la reacció de moltes entitats socials i sindicats davant el desmantellament del sistema de protecció més sensible a les situacions de pobresa. La proposta d'una Renda Garantida de Ciutadania té com a finalitat donar resposta a les necessitats bàsiques d'una gran part de la ciutadania catalana que veuen com la manca de feina o d'ingressos els aboca a una situació d'exclusió social que els condueix cap a la precarietat. La RGC està directament relacionada amb l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia i amb l'indicador de suficiència de rendes (IRSC).

Per això fem la següent Proposta de Resolució,

El Parlament insta el Govern a:

1. En tant que no es faci efectiva la Renda Garantida de Ciutadania desenvolupada a l'article 24.3 de l'EAC, derogar les modificacions del Decret 384/2011 de 30 d'agost i de la llei d'acompanyament dels Pressupostos 2012 sobre la RMI, mitjançant els quals, es va eliminar la Universalitat de l'Ajut, el dret subjectiu, va expulsar als perfils laborals, va limitar la prestació a 5 anys i va quedar subjecte a pressupost.
2. Aportar la dotació extraordinària suficient per incorporar a la nòmina mensual i als itineraris sociolaborals tots els expedients aprovats pendents d'accés al programa de la Renda Mínima d'Inserció així com tots els pagaments endarrerits així com la incorporació al pagament efectiu de les noves aprovacions recuperant el caràcter ampliable de la partida pressupostària de la Renda Mínima d'Inserció, en el primer semestre de 2014.
3. Garantir el manteniment en el programa de la RMI a les persones que passats els 60 mesos de permanència mantenen les circumstàncies que van generar el dret a percebre-la.

Palau del Parlament, 12 de març de 2014

Maurici Lucena i Betriu
Portaveu del GP SOC

Dolors Camats i Luis
Portaveu GP ICV-EUiA

Propostes de resolució presentades
pel Grup Parlamentari de Ciutadans
(reg. 58820)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Albert Rivera Díaz, presidente del Grupo Parlamentario de Ciutadans, conforme a lo establecido en los artículos 132 y 133 del Reglamento del Parlament, presenta las siguientes propuestas de resolución subsiguientes al Debate general sobre el incremento de la pobreza y las desigualdades (tram. 255-00006/10).

BLOQUE 1

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Actualmente, existen numerosos recursos públicos de atención social que desde el punto de vista administrativo se encuentran disgregados tanto por razón del órgano responsable de su creación, gestión y tramitación como por la dispersión normativa existente en relación con los mismos.

Esto dificulta en gran medida a potenciales beneficiarios de tales recursos la información y el acceso a los mismos, lo que provoca tanto ineficacia de la concreta medida de protección social en sí (no se consigue el objetivo de solucionar las situaciones a las que van destinados) como ineficiencia del sistema en general (se destinan recursos que finalmente no son útiles a los fines pretendidos).

Si bien se ha avanzado tímidamente en esta línea en el marco de prestaciones concretas que involucraban a varios departamentos (el Govern ha de evaluar la idoneidad de la creación de un único órgano gestor de la Renta Mínima de Inserción, de acuerdo con la Moción 60/X del Parlament), no se ha apostado decididamente por la eliminación de la burocracia en este ámbito de los recursos públicos de atención social, lo que provoca que muchas personas que tienen derecho no accedan efectivamente a los mecanismos de protección existentes.

Por estos motivos, el Grupo Parlamentario de Ciutadans presenta la siguiente

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 1

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a implantar un sistema de ventanilla única de atención social, bajo responsabilidad del Departament de Benestar Social, Família i Inmigració y con la debida coordinación tanto interdepartamental como con las administraciones locales, en el que con las debidas garantías de confidencialidad para evitar todo tipo de estigmatización, pueda acudir cualquier ciudadano a informarse así como a tramitar todas

las ayudas y beneficios públicos en materia social de competencia autonómica y local.

BLOQUE 2

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Todos los estudios sociológicos llevados a cabo por entidades públicas y privadas nacionales e internacionales demuestran que una política eficaz a largo plazo de lucha contra la pobreza ha de partir en primer lugar por atajar y reconducir las situaciones de pobreza en la infancia y, por lo tanto, establecer mecanismos de protección y ayuda dirigidos a las familias en situación de vulnerabilidad con hijos a cargo.

Si no se toman medidas dirigidas a las familias y a la infancia, la pobreza se cronifica y se convierte en un problema estructural, como lo es ahora, por lo que se hace necesario afrontar estas situaciones con perspectiva de futuro.

La pobreza se está extendiendo entre las clases medias y las recientes políticas de recortes sociales y subida de impuestos que se han puesto en marcha por el Gobierno tanto central como autonómico están provocando que el poder adquisitivo de muchas familias se vea reducido de tal modo que algunas no pueden llegar a final de mes. La Generalitat de Cataluña tiene competencias en materia fiscal que puede utilizar para mitigar esta situación estableciendo tanto beneficios fiscales dirigidos a las familias más necesitadas como compensaciones que alivien las subidas efectuadas por el Gobierno central.

Además, muchas veces las situaciones de pobreza se ven agravadas e incluso provocadas por la dificultad de los padres y madres de incorporarse o mantenerse en el mercado laboral debido a las necesidades de cuidado de los hijos fuera de los horarios escolares, con el consiguiente perjuicio económico que ello supone para los ingresos familiares.

Por otra parte, el adecuado nivel de desarrollo social, cultural y de participación de los niños y adolescentes en situación de vulnerabilidad social es clave para conseguir que éstos puedan actuar en la sociedad en igualdad de condiciones que el resto de niños, de tal manera que puedan incorporarse en el futuro tanto en actividades de participación ciudadana de toda clase, como en el mercado laboral sin diferencias por razón de su origen socioeconómico, así como también para que puedan constituirse en actores verdaderamente influyentes en las decisiones políticas que atañen a sus condiciones de vida.

Es por tanto necesario que estos ciudadanos, que están en una situación de desigualdad de oportunidades respecto del resto, tanto por su condición de menores como por su estado de necesidad en términos

sociales, no vean disminuidas sus oportunidades en el futuro por esta razón y puedan acceder a actividades de ocio educativo, cultural y deportivo, así como a información y tecnologías de la comunicación con independencia de su situación económica familiar.

Entre estas medidas dirigidas a conseguir una efectiva igualdad de oportunidades deben también incluirse aquellas que van dirigidas por un lado, a la mejora de la salud de los niños, incluyendo en la cartera de servicios sanitarios algunas prestaciones básicas hoy en día no incluidas, y por otro a la implantación de un sistema que garantice que ningún niño pueda encontrarse en una situación de malnutrición y, si se detecta esta, se solucione de modo eficaz e inmediato.

Por estos motivos, el Grupo Parlamentario de Ciutadans presenta las siguientes

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 2

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a elaborar e implementar un plan de choque destinado a facilitar recursos adecuados a las familias catalanas, que consista entre otros en los siguientes elementos

1. Crear una renta de suficiencia para familias con menores a cargo hasta que éstos alcancen la mayoría de edad, que estará condicionada al nivel de renta de la unidad familiar. El objetivo de dicha renta será garantizar ingresos suficientes y hacer efectivo el derecho de los niños a un nivel de vida adecuado y su cobertura se extenderá, como mínimo, a los niños y adolescentes en situación de pobreza relativa, determinada según el indicador AROPE.

2. Introducir medidas de discriminación positiva en favor de los niños y adolescentes en la Renta Mínima de Inserción. A tal efecto se impulsarán los cambios legislativos y normativos pertinentes en la Renta Mínima de Inserción de forma que tenga en consideración en el acceso y la cuantía la presencia de hijos menores de dieciocho años a cargo en la unidad familiar, mediante el incremento de la cuantía de la renta al menos un quince por ciento por cada hijo menor en la unidad familiar.

3. Establecer subsidios para las familias con hijos en situación de vulnerabilidad socioeconómica que sean complementarios con los salarios bajos y que sean compatibles con las diversas ayudas concedidas.

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 3

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a diseñar y poner en marcha, en colaboración con las entidades del tercer sector y con las administraciones locales, teniendo en cuenta el debido equilibrio territorial, un plan de implantación de cen-

tros de atención para niños de entre tres y doce años procedentes de familias con dificultades económicas y problemas derivados de su incorporación al mercado laboral, en los que fuera del horario escolar se puedan desarrollar actividades para los mismos que potencien su desarrollo cognitivo, afectivo y social, mientras se facilita así a los padres y madres la conciliación laboral y familiar que ayude a paliar su situación de dificultad económica.

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 4

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a elaborar en el plazo de seis meses un plan de revisión del sistema tributario de competencia de la Generalitat, tanto en los tributos propios como cedidos, para incluir beneficios, deducciones y/o exenciones fiscales dirigidas a las familias en situación de vulnerabilidad social por pérdida de empleo u otras causas constatables.

Asimismo, se insta al Gobierno de la Generalitat a modificar la ley 24/2010, de 22 de julio, de aprobación de la escala autonómica del impuesto sobre la renta de las personas físicas, con el objetivo de rebajar el tipo impositivo de los tres primeros tramos en la escala autonómica del IRPF con el objetivo de reducir, para las rentas inferiores a 53.047,2 euros, la cuota íntegra autonómica de la recaudación del IRPF en la cuantía equivalente al aumento de la cuota íntegra estatal de recaudación del mismo tributo, aumento contemplado a Real Decreto-ley 20/2011, de 30 de diciembre, de medidas urgentes en materia presupuestaria, tributaria y financiera para la corrección del déficit público.

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 5

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a adoptar nuevas medidas encaminadas a fomentar la participación en la vida comunitaria y social de los niños y adolescentes en situación de vulnerabilidad social mediante actividades de ocio educativo, cultural y deportivo, así como el acceso a información y tecnologías de la comunicación, como herramienta fundamental de promoción de la igualdad de oportunidades entre los niños y de reducción de las desigualdades educativas.

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 6

1. El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a ampliar la cartera de servicios sanitarios dirigidos especialmente a los menores, como son los servicios de salud bucodental y déficits sensoriales, así como reforzar los recursos y servicios de salud mental para la infancia y adolescencia y aumentar el

número de Centros de Salud Mental para Niños y Jóvenes y los programas vinculados a la prevalencia de trastornos de salud mental, en especial los destinados a adolescentes en situación de pobreza.

2. El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a adoptar un plan de choque que garantice una buena alimentación a todos los niños, con independencia de su situación socioeconómica, y específicamente dirigido a atajar los casos de malnutrición y desnutrición infantil y, en este sentido,

a) Utilizar la red de centros escolares catalanes para garantizar que los menores cuyas familias están en situación de pobreza más extrema coman al menos tres veces al día: desayuno, almuerzo y merienda.

b) Implementar un protocolo de coordinación entre el Departamento de Educación y los centros escolares catalanes para establecer un sistema de bonificaciones para los comedores escolares, con el objetivo aquellos menores que comen a diario en los centros escolares, y que lo necesiten en función de la renta familiar, puedan comer de forma gratuita en dichos centros.

c) Revisar todos los casos de solicitudes de becas comedor rechazadas, así como adoptar las medidas pertinentes para simplificar el trámite de peticiones de esta beca, unificando criterios y agilizando los trámites administrativos.

d) Adoptar medidas de coordinación con los Consells Comarcals, que son las entidades que gestionan dichas becas, para que éstos tramiten las becas con mayor celeridad y eficiencia y para que se homogenicen los requisitos que se piden a las familias para ser beneficiarios de estas becas.

BLOQUE 3

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

En Cataluña se producen unos 100 desahucios diarios, el 70% de los cuales se producen sobre hogares en los que reside algún menor. En Cataluña se encuentra el barrio donde se producen más desahucios de toda España. Y en Cataluña se encuentra el 13% del total de viviendas vacías de toda España.

Existe una tremenda concienciación social sobre el problema de la vivienda y las políticas puestas en marcha están muy lejos de dar resultado, porque no han sido en absoluto ambiciosas a pesar de tener la Generalitat la capacidad normativa tanto de evitar desahucios como de impulsar la puesta en el mercado de las viviendas vacías.

Respecto del concreto problema de los desahucios hipotecarios, es evidente que se producen situaciones que a todas luces son injustas desde la perspectiva social, pues muchas de las personas que se ven privadas de su

vivienda no han tenido responsabilidad en su situación de falta de ingresos, y que se agrava cuando además las condiciones en las que les fueron concedidos sus préstamos hipotecarios no respondían en absoluto a los criterios de las buenas prácticas bancarias.

Por eso se hace necesario impulsar desde la Generalitat un mecanismo que con la debida equidad y ponderando todas las circunstancias y todos los intereses en juego pueda decidir en qué supuestos la actuación de las entidades financieras encaminada al desahucio no tiene justificación social aunque pueda tener amparo legal.

Por estos motivos, el Grupo Parlamentario de Ciutadans presenta las siguientes

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 7

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a implantar, rediseñando si es necesario el mecanismo de Ofideute, un sistema de solución arbitral destinado a las situaciones familiares con riesgo de desahucio por impago de préstamos hipotecarios en el cual se tendrán en cuenta las circunstancias de la concesión del préstamo, las particularidades y circunstancias familiares actuales, la eventual responsabilidad del deudor en la situación de dificultad económica actual así como, especialmente, si la entidad financiera implicada ha recibido ayudas públicas en el marco del proceso de reestructuración del sistema financiero español.

La Generalitat no celebrará convenios de colaboración en lo sucesivo con las entidades que rehúsen adherirse al mencionado procedimiento arbitral, e incluirá la adhesión al sistema como requisito de participación en las licitaciones públicas de prestación de servicios financieros para las administraciones autonómicas.

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 8

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a mantener dentro del parque público de viviendas sociales del Instituto Catalán del Suelo (Incasòl) los 14.000 pisos que gestiona la Agencia de Vivienda y asegurar que los únicos activos del Incasòl susceptibles de enajenación, para generar ingresos que eviten nuevos recortes, se limitará a suelo urbano no destinado a la edificación de vivienda social y a suelo industrial.

BLOQUE 4

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

En Cataluña tenemos una tasa de abandono escolar del 26% y de fracaso escolar de un 25%, solo supe-

rado por Canarias. El gasto anual por alumno ha descendido en los últimos años de 4200 a 3700 euros. Somos el territorio español con las tasas medias universitarias más altas, que han aumentado en los dos últimos años alrededor de un 80%, mientras que la media nacional ha sido del 22%.

La relación entre educación y pobreza es incuestionable y directa. Los jóvenes que abandonan o fracasan en sus estudios tienen muchas más posibilidades de encontrarse en situación de pobreza durante su vida por la dificultad evidente que tendrán de incorporarse a puestos de trabajo que les permitan tener un salario digno y oportunidades de progreso. Igualmente, las dificultades de acceso a los diferentes niveles educativos por el aumento de las tasas impiden a muchos de estos alumnos por motivos estrictamente socioeconómicos tener oportunidades de progreso social, y en muchos casos, les impide salir de la situación de vulnerabilidad social.

En muchos casos, el abandono y el fracaso se producen en alumnos que provienen de familias con dificultades económicas y en riesgo de exclusión social, que por ello necesitan de un apoyo específico en el ámbito educativo para trabajar, además de aspectos formativos, aspectos motivacionales y sociales y que garantice una mayor participación de los entornos familiares.

Por otra parte, los recortes puestos en marcha por el Govern de la Generalitat en materia educativa, tanto por la vía de la disminución drástica de las inversiones como por la vía del aumento brutal de las tasas, eliminan el mecanismo básico de igualación de oportunidades que supone la educación pública y de calidad en un Estado social y de bienestar.

Por estos motivos, el Grupo Parlamentario de Ciutadans presenta las siguientes

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 9

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a implementar un programa de lucha contra el fracaso y el abandono escolar que trabaje, además de aspectos formativos, aspectos motivacionales y sociales y que garantice una mayor participación de los entornos familiares. Este programa contará con la figura de tutores mentores para aquellos casos en los que existe mayor peligro de abandono, porque acompañan al alumno durante toda la época escolar, así como con la participación de las entidades que presten servicios sociales en el entorno del joven y las entidades del tercer sector implicadas.

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN NÚM. 10

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a revertir el aumento de las tasas de la educación pública en Cataluña y redefinir los sistemas de becas universitarias, para hacerlas más acordes a la situación familiar y socioeconómica de los alumnos y al rendimiento académico. Se debe garantizar que ninguna persona quede fuera del sistema universitario por motivos socioeconómicos.

Palau del Parlament, 12 de marzo de 2014

Albert Rivera Díaz
President del GP de C's

Propostes de resolució presentades
pel Grup Mixt (reg. 58822)

A LA MESA DEL PARLAMENT

David Fernández i Ramos, portaveu del Grup Mixt, d'acord amb el que estableixen els articles 132 i 133 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats (tram. 255-00006/10).

Fins fa res, la pobresa era percebuda com una abstracció (real i conceptual) que només aflorava a l'exterior a través de les manifestacions més despietades i implacables; per exemple, les persones sense sostre. Però sota aquest evidència abstracte i invisible (socialment) s'hi amagava (i s'hi amaga) una magma social ampli i difús de patiment i exclusió social. Un conglomerat de persones que, estructuralment i amb independència de la situació econòmica del país, ha representat (aproximadament) un 20% de la població.

La pobresa no és res més que l'efecte sagnant de la desigualtat social; de la maca de distribució justa i equitativa de la riquesa; dels avantatges, els béns i els beneficis socials. Amb tot, però, aquest posicionament no és àmpliament compartit, sinó que la interpretació habitual de la situació de pobresa de les persones s'ha sustentat en dues conjectures molt esteses: o bé les circumstàncies en les quals viuen són la causa de la pobresa o bé que aquestes persones es precipiten als nivells inferiors de l'escala social perquè tenen una tendència (innata) a patir problemes que els arrossegueu a aquella posició.

En la lluita contra la pobresa i l'exclusió social als Països Catalans, des de la CUP-AE hem de defensar la consolidació dels drets socials, frenant el discurs estigmatitzador i culpabilitzador que transfereix a les persones la responsabilitat de les seves situacions vitals. No es poden trobar solucions individuals a problemes estructurals. Les tensions socials que es deriven de les polítiques neoliberals han de ser contestades amb resistència a les institucions, però també amb iniciatives comunitàries i de solidaritat i suport mutu als carrers i als barris.

És en aquest sentit del tot necessari, que es pugui també establir un nou indicador de pobresa articulat al voltant d'un llindar calculat en funció d'una cistella bàsica de béns i serveis bàsics; és a dir, adoptar llindars de pobresa absoluts que mesuren situacions de privació de necessitats humanes bàsiques. Aquest nou model d'indicador és necessari perquè l'actual procediment mesura més aviat la distribució de la renda que no pas la privació i perquè establir una cistella bàsica de béns i serveis relativament restringida permetria fer una estimació dels casos de pobresa més severs.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 1

Repartiment de la riquesa, política fiscal i socialització de beneficis

Per tal de poder abordar d'arrel les causes que generen pobresa, cal que es revisi en profunditat l'arc impositiu i que es modifiquin els llindars en matèria de patrimoni, luxe i grans fortunes, a fi i efecte d'augmentar els ingressos per la via directa de les rendes més altes. També en aquest mateix sentit, cal crear un peatge social que s'apliqui a les empreses que presten serveis energètics bàsics (aigua, llum i gas), així com a les empreses concessionàries d'infraestructures.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 2

Mesures pel manteniment i accés a l'habitatge

Declarar amb caràcter urgent una moratòria de desnonaments, sigui en règim de tinença legal o bé informal, almenys fins que no es pugui garantir real·lotjament adequat a totes les persones víctimes de desallotjaments, en consonància amb les mesures cautelars ordenades pel Tribunal d'Estrasburg en el cas de Salt, sense excloure en cap cas les unitats familiars sense menors a càrrec. En paral·lel, fomentar la incorporació intensa de pisos a la Xarxa d'Habitatges d'inclusió, per superar els 1.000 existents avui. Per aconseguir-ho, entre d'altres actuacions, s'ha de duplicar l'ajut que reben les entitats socials que incorporen pisos a l'esmentada xarxa, la qual cosa significa passar dels actuals 1.200 € anuals als 2.400 €, per tal de suplir els 1.200 € que aportava la Fundació un Sol Món de Catalunya Caixa fins que va desaparèixer.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 3

Pobresa energètica: cap llar pobre sense subministraments

El dret a l'habitatge i subministraments bàsics es troben dins la categoria de garanties indispensables per assegurar un nivell de vida adequat i per això cal que tota persona tingui dret a mantenir l'habitatge en unes condicions de vida digna: climatització adequada per la salut i disposar dels mínims d'aigua potable pel seu sanejament, la qual cosa implica incorporar aquests drets a la Llei 18/2007 de 28 de desembre del dret a l'habitatge. S'aplicarà el principi de precaució en els protocols de talls donada la rellevància per la salut de les persones i no es podrà realitzar cap tall sense la demostració que la llar en qüestió té prou capacitat econòmica per fer front al rebut bàsic.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 4

Derogació ordenances de civisme i determinats plans de seguretat

A conseqüència de les polítiques neoliberals d'austeritat i retallada de prestacions socials, les ordenances de civisme, els plans de seguretat i determinades pràctiques policials, estigmatitzen, sancionen i penalitzen les persones en situació de major vulnerabilitat. És per aquest motiu que s'insta als municipis i a la Generalitat a que eliminin totes aquelles disposicions de les seves ordenances de civisme o plans de seguretat que, basades en el populisme punitiu, alenin la criminalització de la pobresa.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 5

Prevenició del risc, educació i formació professional

Desenvolupar programes i serveis especialitzats de prevenció i suport a situacions de risc i desavantatge socials adreçats als infants de 0 a 3 anys i a les seves famílies, especialment en la primera maternitat, que permetin prioritzar la prevenció i les intervencions precoces en situacions de risc i vulnerabilitat familiar. L'evidència empírica indica que l'escolarització de 0 a 3 de les criatures de famílies en situació d'exclusió social ajuda a minimitzar-ne la transmissió generacional.

Ahora garantir l'escolarització pública i gratuïta per als infants de 0 a 3 anys, prioritzant de forma clara els barris més desfavorits; cal que les escoles que es troben en els barris més vulnerables comptin amb eines per a poder fer front a l'educació en la diversitat amb professionals preparats i motivats per treballar en aquests entorns.

A més, garantir que el total del pressupost que es destina a educació reverteixi en la xarxa de centres públics, eliminant així la concertació público-privada i promovent, per tant, que no es segreguin alumnes en funció del seu origen i situació socioeconòmica.

Finalment, cal posar a l'abast de joves en situació de risc programes d'inserció social i laboral adaptats a les necessitats específiques del col·lectiu i que contemplin l'impuls, l'orientació i l'elaboració d'itineraris de formació i inserció personalitzats i col·lectius.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 6

Renda garantida i replantejament de la qüestió del deute

Establir una renda mínima garantida que, almenys, permeti cobrir les necessitats vitals de les unitats de convivència amb fills a càrrec i per a persones que no

disposen de cap tipus d'ingrés amb independència de la seva situació administrativa. La renda garantida de ciutadania hauria de fixar una quantitat d'ingressos equivalents al salari mínim interprofessional com a mínim (amb les correccions necessàries segons la mida de les llars i atenent a l'escala d'equivalències de l'OCDE). Per implementar-la –tal i com expressa la iniciativa Pobresa Zero del passat novembre, subscrita per 4.200 entitats socials– cal replantejar urgentment la qüestió dels interessos del deute –9.700 milions d'euros abonats des de 2008– i ajornar, renegociar-ne o suspendre el seu pagament per afrontar la situació d'emergència social.

La divisió del treball que promou el capitalisme exigeix disposar d'una massa d'obra invisible feminitzada dedicada a l'atenció de les tasques de la llar i de cures sense percebre cap retribució, per això s'exigeix al govern que articuli les mesures necessàries per garantir a aquest col·lectiu una prestació econòmica mensual cotitzada legalment.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 7

Assistència sanitària i sociosanitària gratuïta

Garantir assistència sanitària gratuïta a totes les persones amb independència de la situació administrativa, així com assistència farmacològica gratuïta, tot assegurant places públiques sociosanitàries suficients per atendre la demanda existent.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 8

Intervenció comunitària en barris

Crear nous instruments per lluitar contra la pobresa i les desigualtats que impliquin la participació activa de les persones que pateixen exclusió social en la definició dels serveis d'atenció a aquests col·lectius, així com destinar més recursos a l'acció comunitària per treballar l'autonomia col·lectiva i la vinculació social, tot potenciant la creació de xarxes de suport mutu. Establir mecanismes de col·laboració i coneixement mutu entre les iniciatives comunitàries veïnals, l'economia solidària i cooperativa i les institucions d'atenció social públiques i socials.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 9

Gratuïtat transport públic

Garantir la gratuïtat dels transports públics per a persones aturades, col·lectius en risc d'exclusió social, estudiants escolars i universitaris de centres públics, i pensionistes.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 10

Polítiques actives d'ocupació i municipalització dels serveis

Instar el govern espanyol a derogar la reforma laboral. Impulsar un pla de xoc per l'ocupació que desenvolupi línies de contractació de persones que es trobin a l'atur, directament vinculada a la municipalització de serveis públics locals.

Palau del Parlament, 12 de març de 2014

David Fernández i Ramos
Portaveu del Grup Mixt

Propostes de resolució presentades
pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per
Catalunya Verds - Esquerra Unida
i Alternativa (reg. 58823)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats i Luis, portaveu, Laura Massana Mas, diputada del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 132 i 133 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats (tram. 255-00006/10).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 1

Inversió Social i Fiscalitat

Els pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2014 corresponents a salut, educació i benestar social han significat una despesa inferior de 2.763 milions d'euros menys que l'any 2010. Aquesta és la vertadera magnitud del compromís social dels pressupostos, la despesa social en el 2014 és un 16,25 per cent inferior a la de l'any 2010.

Els pressupostos de la Generalitat i ens dependents, pel 2014, comporten el que podríem anomenar la consolidació de les retallades, en el sentit de que, per una banda, continuen comportant una aposta del govern per la retallada de serveis bàsics del model de benestar.

El Departament de Benestar i Família el redueix en -12,6% respecte del 2012. Comparat amb el 2010 (darrer any del govern d'entesa i d'esquerres) la reducció («retallada») acumulada pel govern CiU en aquest departament es del 23,5%. Ensenyament es redueix 9,8% sumat amb les reduccions dels anys anteriors representa 21,8%. Salut redueix el seu Pressupost de cara el 2014 en un 5,30% Les reduccions («retallades») acumulades amb el nou govern CiU des del 2010 arriben al 16,30%.

Amb aquestes noves retallades, si el 2011 Catalunya es situava darrera de tots els països de la UE en despesa en salut i educació (amb un 7,7% del PIB), el 2014 ens quedarem en tan sols el 6,5% del PIB, exactament a la meitat de la mitjana UE-27 (13%).

Existeixen alternatives econòmiques a les polítiques neoliberals. Avui, Catalunya és més desigual, més pobre i molt més fràgil que fa quatre anys i ho és pel resultat de les polítiques de retallades que Convergència i Unió ha estat impulsant en aquests darrers anys. I per les polítiques d'austeritat al conjunt de l'estat. El pressupostos de la Generalitat de Catalunya continu-

en l'error. Però tanmateix, avui és possible albirar un camí alternatiu que aprofundeixi una economia sobria, basada en un millor repartiment de la riquesa, en el respecte als recursos naturals i a la prioritització de la ocupació, del coneixement i d'aquells sectors que han de determinar el futur econòmic i social.

No es poden disminuir el recursos d'inversió social sinó tot el contrari. ICV-EUiA aposta per una reforma fiscal i financera que permeti incrementar els recursos que destinen a polítiques de benestar social. Proponem una política d'ingressos més progressiva, gravant més a qui més té, més guanya i més contamina que garanteixi un nivell de recaptació suficient que doni cobertura al cost del serveis i no precisi de la venda de patrimoni per reduir el nivell d'endeutament amb la finalitat d'incrementar els recursos que es destinen a polítiques socials.

Entenem que «la despesa social és inversió de present i de futur», ja que assegura la sostenibilitat del nostre sistema de llibertats, drets i benestar, i crea nova ocupació. La cohesió social és la millor garantia pel present i pel nostre futur com a societat.

L'economia ha d'estar al servei de les persones i del futur de la societat. Entenem que el principal problema de les finances de la Generalitat és la seva baixa recaptació efectiva en relació a les economies europees del nostre entorn, cal doncs restituir les carregues impositives vers les rendes més altes a fi que contribueixin en major mesura a l'esforç de generar els recursos fiscals necessaris per a uns serveis públics de qualitat. En aquest sentit augmentar les contribucions a les finances públiques dels patrimonis més alts mitjançant modificacions a l'Impost de successions i donacions i l'Impost de patrimoni eliminant en tots impostos elements dels beneficis fiscals que gaudeixen els sectors més privilegiats constitueix un factor de justícia social i reequilibri pressupostari. A més, la decidida lluita contra el frau fiscal, la introducció d'elements de fiscalitat ambiental, i l'anul·lació de la reducció en l'impost del joc –nou exemple, de com la fiscalitat es posa al servei dels interessos econòmics del més poderosos– contribuirà a recuperar un sistema fiscal per Catalunya més just i progressiu.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- 1) Fixar un sòl d'inversió social en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, incrementant en 2 legislatures la inversió social fins a la mitjana europea.
- 2) Ampliar la cobertura pública d'aquells programes i serveis socials que són generadors d'ocupació i que creen condicions favorables per a la incorporació de la dona al mercat de treball en condicions d'igualtat (SAD –Servei d'Ajut a Domicili, Assistent Personal...).
- 3) Promoure una política d'ingressos justa, solidària i ambiental que com a mínim contempli els eixos següents:

3.1) IRPF:

a) Supressió de la deducció per inversió en habitatge habitual per la compra de pisos.

b) Eliminar el benefici fiscal del 20% que dona el Govern de Catalunya per la compra d'accions en empreses que cotitzin en el Mercat Alternatiu Borsari.

c) Eliminar el benefici fiscal del 30% per la compra d'accions o participacions socials d'empreses noves o de creació recent. Business Angels.

3.2) Reforma de l'impost de successions per recuperar el nivell recaptatori de l'any 2009.

3.3) Reforma de l'Impost sobre el Patrimoni, incorporant 2 nous elements: nova rebaixa del mínim exempt i augment progressiu dels tipus aplicables.

3.4) Nous impostos, i manteniment o increment d'alguns dels existents: begudes ensucrades, habitatges l'alcohol i el tabac i eliminar els beneficis fiscals als casinos.

3.5) Fiscalitat ambiental: impost a les emissions de CO₂, impost a les emissions de sofre i nitrogen.

3.6) Incrementar fortament els efectius humans i recursos tècnics de l'Agència Tributària de Catalunya per tal de perseguir el frau fiscal i l'economia submergida.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 2

Mínim Vital

Catalunya viu avui una situació d'emergència social, per l'augment de l'atur, de les desigualtats i de la pobresa. Avui tothom pot caure en el pou de la pobresa. Hi ha nous perfils de pobresa, persones que mai havien imaginat ser pobres i que de sobte es que es queden sense feina, després perden la prestació, no poden pagar hipoteca i perden o han perdut casa seva. I amb el temps el que era un problema d'origen laboral acaba sent un problema d'atur de llarga durada que es cronifica i acaba esdevenint un problema social.

És evident que la pobresa té un component estructural –en ple creixement econòmic la taxa de pobresa no va baixar de l'17%– però lligat a un model socioeconòmic que arrossega un important dèficit social, un subdesenvolupament social com a conseqüència del retard en el desenvolupament de l'Estat de benestar i la feblesa de les polítiques socials malgrat les passes endavant que es van produir durant el Govern d'esquerres a la Generalitat de Catalunya.

La pobresa no té un arrel únicament econòmica, sinó que està relacionada amb altres factors com l'habitatge, la salut, la formació o l'educació, polítiques públiques que han patit retallades substancials els darrers

anys. La pobresa és un greu problema cada vegada més abandonat pels governs de la austeritat, deixat a mans dels ens locals i del tercer sector social que intenten salvar la deixadesa en les responsabilitats de les administracions autonòmica i estatal.

Cal una llei que asseguri que totes les persones tindran assegurades les necessitats bàsiques en els aspectes essencials per a una vida digna: alimentació, ingressos mínims, habitatge i subministraments principals, dirigida a persones sense ingressos estables que es trobin en situació de risc de pobresa o exclusió social.

Aquesta llei determinarà i desenvoluparà, els quatre eixos que configuren el Mínim Vital Garantit i el conjunt de mesures de rescat social que es consideren imprescindibles en aquest moment, i que, en síntesis són: ingressos mínims de subsistència mitjançant la Renda Garantida de Ciutadania, garantir el dret a l'alimentació, establir un preu social en els subministraments mínims d'aigua i energia i garantir la seva provisió en cas d'insuficiència de rendes i fer efectiu el dret a l'habitatge mitjançant la constitució del fons català d'habitatges per emergències socials nodrit per immobles procedents de: SAREB, entitats participades pel FROB, AAPP i lloguer forçós dels habitatges desocupats.

El Parlament de Catalunya insta el Govern establir mitjançant Llei el Mínim Vital Garantit i les mesures de rescat social, enteses com aquell conjunt de polítiques públiques, modificacions legislatives i demés mesures necessàries per evitar l'exclusió social dels ciutadans i ciutadanes, per fer efectiu el dret a una vida digna i saludable, i garantir l'accés a aquells serveis, subministraments i prestacions que són condicions prèvies i bàsiques per l'efectivitat dels drets humans fonamentals recollits en els tractats internacionals aplicables a Catalunya, en la Carta europea dels drets humans, i desenvolupats en l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006. Aquesta Llei contemplarà, com a mínim, els següents eixos:

a) La Renda Garantida de Ciutadania en els termes previstos en l'article 24.3 de l'Estatut d'autonomia Catalunya.

b) La garantia del dret a l'alimentació, la seva inclusió en la cartera de serveis socials i l'establiment d'una partida oberta de beques menjador i finançades al 100% si s'estima oportú.

c) La disponibilitat dels subministraments mínims bàsics d'aigua i energia –per enllumenat, calefacció i per cuinar– en termes de habitabilitat, salubritat i higiene.

d) La disponibilitat d'un habitatge o un allotjament digne, en cas de pèrdua de l'habitatge habitual per raons d'insuficiència de recursos o de desnonaments.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 3*Renda Garantida de Ciutadania*

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 24.3., estableix que «les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen». D'acord amb l'article 37.3 de l'Estatut d'Autonomia, aquest dret de l'àmbit dels serveis socials cal que sigui regulat per mitjà d'una llei del Parlament de Catalunya.

La crisi amb tot els efectes associats com l'increment de l'atur sense precedents, la creixent privació material i la pèrdua de la llar per a moltes persones i les retallades en inversió social pública estan incrementant el col·lectiu de persones i famílies que viuen per sota del llindar de la pobresa.

La proposta de la Renda Garantida de Ciutadania té com a finalitat donar resposta a les necessitats bàsiques d'una gran part de la ciutadania catalana que amb independència de la seva situació social veuen com la manca de feina o de llar els aboca a una situació d'exclusió econòmica que els condueix cap a la marginalitat.

Representants de sindicats, partits polítics i entitats sense ànim de lucre impulsen una Iniciativa Legislativa Popular (ILP) que té per objecte regular la Renda Garantida de Ciutadania per donar compliment al mandat de l'article 24.3. de l'Estatut d'Autonomia i assegurar els mínims d'una vida digna a les persones o famílies que es troben en situació de pobresa.

ICV-EUiA forma part des dels seus inicis de la Comissió Promotora de la ILP Renda Garantida Ciutadana, acompanyant aquesta participació amb la presentació d'una Proposició de Llei al Parlament de Catalunya així com mocions municipals.

La proposta de Renda Garantida de Ciutadania té per objecte garantir que ningú estigui per sota del llindar de la pobresa i consisteix en:

- 1) Un dret universal de tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, no condicionat a disponibilitats pressupostàries ni a l'obligació de participar en accions d'inserció social i laboral.
- 2) Un dret subjectiu de caràcter individual però vinculat a la situació econòmica de la persona i, en el seu cas, del nucli familiar o de convivència.
- 3) El dret a percebre una prestació econòmica de, com a màxim, 664 euros mensuals per dotze pagues.
- 4) La prestació econòmica de la Renda Garantida de Ciutadania té caràcter suplementari; és el dret a percebre la quantitat necessària a fi que, sumada als ingressos econòmics que es tinguin per qualsevol con-

cepte, es disposi d'uns ingressos econòmics iguals a 664 euros mensuals per dotze pagues.

5) Els requisits per accedir al dret a cobrar la prestació econòmica de la Renda Garantida de Ciutadania són:

- a) Tenir 18 o més anys, o ser menor emancipat.
- b) Estar vivint legalment a Catalunya.
- c) Tenir residència continuada a Catalunya durant un mínim de 12 mesos.
- d) No disposar d'ingressos econòmics superiors als mínims garantits equivalents a la quantia de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (per l'any 2012, 664 euros mensuals per dotze pagues), durant com a mínim els 4 mesos anteriors a la sol·licitud.
- 6) El projecte de Llei per la Renda Garantida de Ciutadania regula també les obligacions de les persones perceptores de la prestació econòmica; l'incompliment de les obligacions pot comportar la suspensió o la pèrdua del dret a percebre la Renda Garantida de Ciutadania.
- 7) El finançament de la Renda Garantida de Ciutadania és a càrrec dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, i serà gestionada per l'Administració de la Generalitat de Catalunya, les administracions locals, i amb la participació de les entitats del tercer sector, degudament acreditades.
- 8) La no-resposta de l'administració pública competent a la sol·licitud feta pel ciutadà o ciutadana comportarà el reconeixement del dret a percebre la prestació econòmica.

Aquesta proposta legislativa busca donar una resposta coherent a les necessitats materials d'una part de la població catalana que, tingui o no problemes socials afegits, es veu fortament afectada per la crisi i reclama la solidaritat de la nostra societat.

La Renda Garantida Ciutadana ha de ser complementària a altres polítiques socials, de salut, ocupació, habitatge i serveis socials, especialment, per tal de donar un suport social més eficaç en el context actual, d'acord amb l'Estratègia europea 2020.

Per tot plegat, ICV-EUiA es compromet a treballar dins i fora de les institucions per a la implementació d'una Renda Garantida Ciutadana com a principal instrument de lluita contra la pobresa.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a tramitar amb urgència la ILP per a una Renda Garantida de Ciutadania respectant els principals eixos de la proposta: universalitat, caràcter subjectiu, i no condicionat a disponibilitat pressupostària.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 4

Habitatge

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1) Donar compliment, abans de l'1 de juny de 2014, a tots els acords de la Moció 66/X del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques per a garantir el dret a l'habitatge i el reallotjament de famílies desnonades.

2) En relació al Programa de prestacions econòmiques d'urgència especial pel pagament del lloguer i de quotes d'amortització hipotecària, adreçada a persones en situació d'atur de llarga durada:

a) Ampliar els supòsits per poder acollir-se a les ajudes a totes les persones i famílies en risc de pèrdua del seu habitatge habitual per raons de insuficiència de recursos –sigui quina sigui la seva situació laboral.

b) Mantenir oberta durant tot l'any 2014 la convocatòria de prestacions econòmiques d'urgència especial per al pagament del lloguer o de quotes d'amortització hipotecària.

c) Dotar a la partida del programa d'ajudes pel pagament del lloguer i de quotes d'amortització hipotecària, del caràcter de partida pressupostària oberta o ampliable amb càrrec al pressupost de la Generalitat i no vincular l'ampliació d'aquestes ajudes a les disponibilitats pressupostàries de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya,

3) Posar en funcionament efectiu, abans de l'1 de juny de 2014, el Fons Social d'Habitatge de Catalunya amb habitatges desocupats, tant els que siguin ja titularitat de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, del INCASOL i de les administracions locals de Catalunya que hi vulguin participar, així com els procedents de les entitats bancàries intervingudes i la SAREB, per mitjà del corresponent conveni o obligar-los a fer-ho aplicant mesures sancionadores.

Aquest Fons s'haurà de gestionar concertadament entre la pròpia Generalitat, les administracions locals i entitats socials especialment dedicades als temes d'habitatge.

4) Que per mitjà de Decret llei, tornar a posar en vigor, abans de l'1 de juny de 2014 per raó d'urgent necessitat social, els diversos articles i disposicions de la llei de llei del dret a l'habitatge 18/2007 de 28 de novembre, que possibilitaven l'expropiació temporal del dret del ús de l'habitatge per ser destinat a lloguer social, en tots els municipis i barris on s'hagi detectat una necessitat forta i acreditada d'habitatge assequible.

5) Que abans de l'1 de juny de 2014, aprovi els Decrets corresponents pel desplegament reglamentari necessari de totes les mesures previstes en la llei del dret a l'habitatge 18/2007 de 28 de novembre, en especial les relatives a l'activació dels habitatges buits, tan per mitjà de mesures d'investigació, de foment i

sancionadors en tots els municipis i barris on s'hagi detectat una necessitat forta i acreditada d'habitatge assequible.

6) Donar ple suport tècnic, legal i econòmic als Ajuntaments de Catalunya que han acordat obrir expedients sancionadors a aquells entitats bancàries i promotores que retenguin indegudament habitatges buits, malgrat l'existència d'una necessitat forta i acreditada d'habitatge assequible.

7) Que de conformitat amb la doctrina fixada pel Tribunal europeu dels Drets Humans, el Govern de la Generalitat de Catalunya es personi en tots els procediments judicials en que s'hagi acordat el llançament de famílies que no disposin de cap altre habitatge i que ho demanin ja sigui directament o per mitjà d'entitats socials, per tal d'informar sobre la disponibilitat i oferiment d'allotjament de substitució o provisional, per part dels organismes públics competents en matèria d'habitatge i de serveis socials, tant locals com de la Generalitat de Catalunya, demanant que es suspenguin els desallotjaments fins i tant no s'acrediti aquesta disponibilitat efectiva, per a cada cas concret.»

8) Aprovar, abans de l'1 de juny del 2014, el Pla del Dret a l'Habitatge.

9) Aprovar, abans de l'1 de juny de 2014, el Pla Territorial sectorial de l'Habitatge.

10) Implementar el *Housing First* (primer l'habitatge) com a model d'atenció per a la majoria de persones que dormen al ras.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 5

Per un sistema que lluiti contra les desigualtats i a favor de la cohesió social: educació, salut i cultura

A) Educació

L'article 3 de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) afirma que els alumnes tenen dret a rebre una educació integral, orientada al ple desenvolupament de la personalitat, amb respecte als principis democràtics de convivència i als drets i les llibertats fonamentals. El nivell de pobresa infantil que patim, arran de la crisi econòmica, a Catalunya, impossibilita que els nens i les nenes del nostre país puguin desenvolupar la seva personalitat en un entorn social adequat.

En aquesta mateixa línia, l'article 6 de la LEC garanteix que «el sistema públic de beques per a l'estudi té com a objectiu la compensació de les desigualtats econòmiques i socials i, en els ensenyaments no obligatoris, sens perjudici del que estableix aquesta llei, la incentivació de l'estudi».

Val a dir que les situacions de pobresa i d'exclusió social viscudes durant la infància tenen conseqüències durant el desenvolupament vital d'una persona al

llarg de tota la seva vida. Determinats estudis pedagògics demostren que la proporció d'infants amb un rendiment escolar baix és menor en els països on la pobresa infantil és baixa, així com el fet que les desigualtats socio-econòmiques de les nostres societats també influeixen en el rendiment escolar dels alumnes. Partint d'aquest fonament empíric, l'escola hauria d'esdevenir un espai on prevenir l'exclusió social atès que aquesta prevenció s'acabaria convertint en una autèntica inversió social de futur.

Les retallades educatives que ve patint Catalunya des de l'any 2010 han colpejat especialment les polítiques orientades a l'equitat educativa. Avui, malmetre els avenços en política educativa que havien sigut fruit de grans consensos socials i polítics, a través del Pacte Nacional per l'Educació, és contrari a les necessitats socials que, malauradament, cada vegada més famílies del nostre país requereixen. L'equitat educativa hauria de ser un dels fonaments més importants de l'orientació de qualsevol política educativa amb una potent mirada global, i no només des de la vessant de l'ensenyament.

Aquestes retallades suposen un canvi de model educatiu sustentat en la important davallada del finançament dels programes de cohesió social, l'afectació greu dels ajuts a les famílies (beques menjador, socialització de llibres, activitats extraescolars, acollida matinal...), la manca d'inversió i la retirada de recursos econòmics i humans a l'escola pública, les mesures que ens retornen a la doble xarxa que diferencia escola pública i concertada, la marginació dels governs locals i dels territoris en les decisions educatives, l'ofec del finançament dels serveis educatius municipals com les escoles bressol i les escoles de música i dansa i la degradació de les condicions del professorat.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1) Mesures de model educatiu:

- a) Garantir un sistema educatiu públic de qualitat, que redueixi les desigualtats i millori la cohesió social, on tots els centres sostinguts amb fons públics tinguin els mateixos drets i obligacions i on no sigui possible la segregació per origen, sexe o per llengua.
- b) Assegurar una ràtio màxima de 25 alumnes a les aules d'educació infantil i primària, de 30 alumnes a l'educació secundària i de 35 alumnes a l'educació post-obligatòria, com a element de lluita més directa contra les desigualtats.
- c) Reconèixer el caràcter educatiu i de prevenció de la fractura social que tenen els espais de menjador, lleure i acollida en els centres docents, vetllant per la qualificació dels professionals, les seves condicions laborals, l'accessibilitat universal a aquests serveis complementaris i la regulació de les seves ràtios.

d) Amb l'objectiu de garantir la cohesió social a les nostres escoles, frenar el desenvolupament de la gestió privada en els serveis complementaris i de reforç de l'educació.

e) Estudiar l'ampliació d'horaris i d'usos dels equipaments educatius en les zones socio-econòmicament més desfavorides.

f) Impulsar el desplegament dels Instituts-Escola que reconeix la Llei d'Educació de Catalunya amb l'objectiu de convertir-se en una eina més del Departament d'Ensenyament de lluitar contra les desigualtats i a favor de la cohesió social.

2) Mesures de finançament:

a) Establir un Pla Plurianual de finançament públic que garanteixi destinar a l'educació un percentatge del PIB igual a la mitjana del nostre entorn europeu (6%).

b) No renovar en aquest any 2014 els concerts educatius a les escoles concertades que segreguen alumnes per raó de sexe, xifrat en 29M€, i destinar aquests recursos econòmics a programes de cohesió social, especialment les beques menjador.

3) Programes de cohesió social:

a) Evitar, amb totes les mesures possibles i a l'abast, el tancament de qualsevol escola pública, especialment d'aquelles que desenvolupen una funció de cohesió social al territori.

b) Dissenyar, de forma consensuada amb el món local i la resta de la comunitat educativa, programes específics de cohesió social amb els recursos econòmics necessaris en aquells entorns on les condicions socio-econòmiques són més desfavorides.

c) Establir un eix de «Detecció de malnutrició o desnutrició» en el Programa Salut i Escola amb l'objectiu d'eradicar, de forma coordinada entre els Departaments d'Ensenyament, Salut i Benestar i Família, la malnutrició infantil derivada de situacions de pobresa i/o exclusió social.

d) Potenciar l'acció tutorial amb els recursos humans i econòmics necessaris per a garantir la detecció dels problemes derivats de les situacions de vulnerabilitat de les famílies i per reforçar l'equitat i la cohesió social.

e) Elaborar un programa específic a través dels diferents Serveis Territorials per a incentivar la participació en activitats culturals i esportives per a joves amb risc d'exclusió social.

f) Prioritzar l'accés dels infants i els joves en risc d'exclusió social a les activitats culturals i d'oci actiu facilitant la seva mobilitat i l'accés a les tecnologies de la informació.

g) Establir programes de prevenció de l'exclusió social en els processos de transició escola-treball.

4) Escoles bressol.

a) Revertir progressivament les retallades de fins el 52% en l'aportació a les escoles bressol municipals amb l'objectiu de garantir el dret a l'educació també en l'etapa 0-3 anys.

b) Recuperar el finançament de 1.800€ per al manteniment de cada plaça d'escolar bressol municipal per part de la Generalitat de Catalunya.

5) Beques menjador.

a) Garantir la cobertura de l'100% de les necessitats en quant a beques menjador que es detectin després de la implementació del protocol de detecció de malnutrició infantil previst per al primer semestre de 2014, on l'accés a la beca sigui en funció dels barems econòmics i socials actuals de la família del menor.

b) Garantir la immediatesa del pagament de les subvencions de beques menjador destinades al Consell Comarcal per evitar els retards acumulats que acaben perjudicant les famílies més vulnerables.

6) Garantir una partida pressupostària destinada a becar places de colònies, casals, campaments i rutes per a l'estiu que permeti als nens i les nenes gaudir de tres àpats diaris i de les mateixes oportunitats en el lleure que la resta d'infants que l'envolten.

7) Mesures en l'àmbit universitari.

a) Garantir l'educació universitària com a servei universal, amb un sistema d'accés que no estigui limitat per qüestions econòmiques.

b) Reclamar al Govern de l'Estat el traspass efectiu de les beques d'ensenyament superior del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport amb la dotació econòmica necessària i suficient que permeti desenvolupar un nou pla de beques i ajuts propis amb criteris per llindars de renda, rendiment acadèmic, mobilitat geogràfica i diferents modalitats, i també de les beques salari, que permeti augmentar la cobertura i un sistema progressiu, equitatiu i just d'accés a l'ensenyament superior.

c) Establir una dotació pressupostària per a beques estable i no en funció de les matricules del estudiants de les universitats i instaurar un sistema de beques progressives per tal de garantir l'accés en igualtat de condicions, tot Augmentant el nombre de beques i instaurar un sistema de matrícules progressives per tal de garantir la igualtat de condicions per evitar que ningú quedi exclòs de l'accés a la universitat per qüestions socio-econòmiques

B) Salut

Un sistema sanitari públic, d'accés universal, gratuït i finançat a través dels pressupostos públics és un fac-

tor fonamental per garantir uns bons resultats en salut tant com un factor d'equitat social.

Per altra banda determinants socials com la degradació de les condicions de treball, l'atur i la precarietat, així com l'increment de la pobresa i les desigualtats tenen una incidència directa en l'empitjorament de les condicions de vida i salut de la ciutadania.

Catalunya està a la cua de l'Estat en despesa sanitària per càpita. El pressupost català del 2014 destina una despesa sanitària per càpita de 1.095,34 euros. Una quantitat que queda lluny dels 1.298 euros de l'any 2010, xifra que ja aleshores era considerada insuficient. Només les Balears i el País Valencià destinaran aquest any menys euros per persona a assistència sanitària.

Les decisions preses pel Govern de l'Estat i del Govern català tenen un impacte molt negatiu en la capacitat del sistema sanitari per garantir una atenció universal i de qualitat.

Tenim menys personal sanitari, plantes hospitalàries i quiròfans tancats, llistes d'espera més llargues per intervencions i per consultes especialitzades, menys recursos per a l'atenció primària, serveis de salut mental saturats. Al mateix temps s'incrementa la presència de serveis privats als hospitals públics i creixen substancialment les assegurances privades. Qui pot pagar-s'ho no s'espera.

Els decrets de l'Estat limitant l'accés de les persones migrades a l'atenció sanitària són discriminatòries i afecten greument drets socials bàsics.

Les mesures preses per l'Estat d'introducció de repagaments de receptes mèdiques i d'exclusió de certs medicaments de la cobertura de la seguretat social està deixant malalts crònics amb baix nivell d'ingressos sense accés a la medicació. Parlem de pensionistes o de persones que, potser precisament a causa de la seva malaltia, han hagut de deixar la seva activitat laboral.

L'eina que existeix a Catalunya per a evitar que casos com aquests no es quedin sense accés al tractament, la farmàcia gratuïta, no està funcionant com cal.

1. Impulsar un pla per garantir l'equitat i la qualitat del sistema sanitari, prioritzant les polítiques necessàries per reduir les desigualtats en l'accés en al sistema sanitari, amb els següents punts:

Garantir la universalitat del dret a la salut.

a) Garantir plenament i sense restriccions l'atenció sanitària gratuïta a totes les persones que resideixen de forma habitual a Catalunya.

Garantir la qualitat en equitat del sistema sanitari.

b) Impulsar un Pla per garantir la qualitat de l'assistència en els centres hospitalaris, greument afectada

per l'aplicació del Pla de mesures urgents per a la sostenibilitat del sistema sanitari de 2011. El Pla inclourà la reobertura de llits, unitats de cures intensives i quiròfans, que puguin romandre tancats.

c) Recuperar progressivament els llocs de treball necessaris pel normal funcionament dels centres al llarg de tot l'any i cobrir les baixes de personal (malaltia, vacances, maternitat o jubilació).

d) Incrementar el nombre de personal sanitari als CAP d'arreu del territori, especialment pediatres, entre d'altres especialitats, per tal d'assegurar l'atenció d'aquestes especialitats en horari de matí i tarda i donar cobertura a les necessitats de la població, així com de personal especialitzat en l'assistència social.

e) No realitzar derivacions d'activitat sanitària i recursos humans i materials a centres privats mentre s'està reduint els recursos, el personal i l'activitat dels centres públics.

Garantir l'accés als serveis sanitaris a tot el territori.

f) Recuperar els horaris d'atenció continuada que han estat reduïts en els Centres d'Atenció Sanitària, a través d'un procés de diàleg amb els ajuntaments, els professionals dels centres afectats, associacions de veïns i plataformes ciutadanes, per garantir l'equitat social i territorial en l'accés als serveis sanitaris.

Garantir l'accés a la medicació de les persones que ho necessiten.

g) Regular a través d'una instrucció el servei de farmàcia gratuïta, per a garantir criteris clars i transparents que facilitin l'accés a aquest servei a totes les persones amb dificultats econòmiques, tenint en compte la renda de la persona que ho sol·licita i no la de la seva unitat familiar, assegurant així el dret subjectiu i individual a l'accés a la medicació a tothom.

Garantir els drets les llistes d'espera.

h) Impulsar una campanya d'inspecció i seguiment de centres sanitaris per evitar actuacions fraudulentades en la gestió de les llistes d'espera, com retards injustificats en la incorporació del pacient a la llista d'espera o no donar cap data al pacient per la visita a l'especialista.

i) Presentar a la comissió de salut, en el termini de dos mesos, un pla per reduir la variabilitat en l'accés de les proves diagnòstiques i visites a l'especialista entre els diferents territoris amb l'objectiu de garantir l'equitat social i territorial.

Garantir l'atenció en salut mental.

j) Recuperar i potenciar els programes d'atenció precoç a la psicosis.

k) Reduir la llista d'espera per accedir als pisos assistits tutelats, així com les residències per a malalts

mentals, en col·laboració amb el Departament de Benestar i Família.

l) Incrementar les places de personal per l'atenció a la Salut mental, per tal de garantir que els centres de Salut Mental Infants i Juvenils, Adults i Consultes perifèriques puguin donar una assistència adequada a la demanda i les necessitats existents i amb la periodicitat que exigeixen els criteris clínics.

Garantir que l'atenció primària i comunitària és la prioritat.

m) Presentar a la comissió de salut un pla perquè la despesa en atenció primària i comunitària representi el 25% del total del pressupost de salut en els propers exercicis.

C) Cultura

En el context de retallades pressupostàries que estan superant els límits bàsics per no posar en risc unes polítiques públiques que estructurin, consolidin i garanteixin el benestar de la ciutadania i la cohesió social, una de les que més ha patit aquest efecte retallador de supressió de serveis o de posar-los al límit, a més dels efectes dels impagaments de subvencions i convenis, estan sent les polítiques culturals.

En els darrers dos anys el pressupost de la Generalitat destinat a cultura ha passat, d'un exigu l'2% a menys de l'1%, patint una retallada que s'aproxima al 65%. La política cultural no forma part de l'Estat del Benestar per aquest Govern i a aquesta constatació cal sumar-li decisions greus per part de l'Estat, com l'augment de l'IVA cultural a la majoria de productes i serveis culturals. Tot plegat fa que ara el sistema cultural estigui en emergència.

I especialment veiem amb preocupació la deriva per manca de lideratge i inacció de la conselleria i del govern català amb les institucions culturals del país. En definitiva, una política cultural del govern que retalla el dret a la cultura del conjunt de catalans i catalanes i que participa de la privatització i mercantilització d'un bé comú essencial per a l'avenç en la cohesió social, l'emancipació individual i col·lectiva i la llibertat.

Fruit d'aquesta situació ens trobem amb uns equipaments nacionals que no poden desenvolupar ni garantir les missions pròpies, un món local que no rep el suport ni les garanties mínimes exigibles a les polítiques culturals de proximitat, una ciutadania que no té garantit l'accés a la cultura i que té limitades les pràctiques culturals i uns agents que son expulsats del seu treball professional.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

l) Pagar, amb càrrec del pressupost 2013, dels deutes pendents amb el conjunt del sector, agents culturals i món local amb la incorporació dels interessos de de-

mora que s'hagin produït o hagin hagut de pagar els deutors per fer front a l'impagament de la Generalitat.

2) Acordar que tots els processos de selecció de direccions d'equipaments nacionals, públics i consorciats es faran per concurs públic i internacional seguint els criteris i recomanacions internacionals. I de forma urgent garantir el concurs per la nova direcció i projecte del Gran Teatre del Liceu.

3) Fer una convocatòria específica de la línia de suport al món local, especialment en biblioteques, formació i difusió cultural.

4) Garantir el finançament de la Generalitat en la creació i manteniment de l'oferta pública d'escoles públiques d'ensenyaments artístics (música i dansa).

5) Prendre el compromís que les mesures d'estalvi en els equipaments culturals no es produiran a costa del tancament de sales o d'equipaments nacionals, ni de forma temporal.

6) Aturar les decisions de privatització i mercantilització dels equipaments i serveis culturals per polítiques que consolidin i garanteixin el dret i l'accés a la cultura

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 6

Grup de Treball Pressupostos

En motiu del Ple monogràfic sobre pobresa i desigualtats al Parlament de Catalunya, les entitats socials com la Plataforma Pobresa Zero denuncien que «els elevats índexs de pobresa i risc d'exclusió social que patim són inacceptables. Tant la pobresa estructural com l'anomenada nova pobresa, provocada per més de cinc anys de crisi, són evitables i és urgent combatre-les amb polítiques de redistribució de la riquesa que redueixin les desigualtats i assegurin uns mínims vitals per a tothom.

En aquest sentit, insten a incloure en el Pacte contra la Pobresa aquest plantejament i traduir-lo en mesures concretes d'ingressos –via fiscalitat, gravant més els que més tenen i combatent l'evasió i el frau fiscal– i major inversió social.

Conclouen que «El Parlament té la responsabilitat d'assolir un pacte de país, amb el compromís de tots, que permeti reconstruir i enfortir l'Estat del Benestar. Les successives retallades han minvat els recursos per atendre una demanda creixent i han deteriorat un sistema de protecció insuficient per garantir la cobertura de les necessitats bàsiques i els drets socials de la ciutadania: alimentació, habitatge, educació, salut i uns ingressos mínims.

1) Per tot plegat i donat que el Pressupost és l'instrument central per fer front a aquestes demandes, el Parlament de Catalunya insta el Govern a crear un

grup de treball interdepartamental amb representants dels diferents grups parlamentaris que, un cop escoltades les demandes de les entitats i agents socials, proposi modificacions en els Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per tal de prioritzar la lluita contra la pobresa, l'exclusió i la desigualtat social en línia de les polítiques de redistribució que demanden les entitats. Aquest grup de treball haurà de presentar les seves conclusions al Parlament de Catalunya en el termini de 2 mesos.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 7

Món Local

En aquest moment de crisi, els ajuntaments com a governs de proximitat, són els que concentren i identifiquen les situacions de vulnerabilitat i d'exclusió de la ciutadania, els que lluiten per evitar que la pobresa esdevingui estructural a Catalunya.

Com les entitats socials, els ajuntaments han esdevingut més que mai els dics de contenció de la situació social que viuen i pateixen els ciutadans i ciutadanes. La dimensió local ha guanyat de nou interès i ha demostrat que sovint alguns problemes, no tots, es poden resoldre des de la proximitat. És des de la política local i des de la comunitat que s'estan construint alternatives i que s'està posant de relleu la necessitat de governs encara més eficients, transparents, potents i àgils.

Està essent un mandat marcat per la resistència del món local contra les agressions i per la recerca de accions polítiques innovadores que permetin millorar la vida de la gent dels nostres municipis, i que sovint pallien els efectes de les retallades en serveis públics que estan fent la Generalitat i l'Estat i que tant estem combatent a tots els nivells.

Com mai els Ajuntaments, i especialment aquells on l'esquerra té major capacitat d'influència, han incrementat els recursos adreçats a subsistència o autonomia personal (ajuts a subministres, alimentació, assistència domiciliària,...), a la creació d'activitat econòmica i ocupació (Ajuts contractació, plans d'ocupació,...) a l'accés a l'educació i la cultura (tarifació social, beques menjador, substitució serveis antics plans d'entorn, ajuts lleure infància, increments aportació a les escoles bressol) al manteniment dels habitatges i a l'accés a l'habitatge social (Oficines de mediació hipotecària, sancions a bancs, taules contra el desnonaments, fons social d'habitatges...), o el reforç dels serveis de convivència i mediació ciutadana i darrerament a l'impuls de noves pràctiques de lluita contra la pobresa energètica que fomentin i garanteixin els serveis mínims des de la cooperació, la iniciativa pública, la imaginació i el lideratge.

Molts d'aquests recursos han estat redireccionats pels municipis per culpa de la deslleialtat institucional i la

insensibilitat social de la Generalitat i l'Estat (Educació, Dependència, PIRMI, Ocupació, salut...) obligant a deixar de fer altres actuacions estratègiques per a molts municipis en un moment on les limitacions pressupostàries municipals són enormes i injustes.

Tampoc podem oblidar els deutes acumulats de la Generalitat al món local que es xifren aproximadament en uns 1.300 milions d'euros als que cal afegir la desprogramació del PUOSC i tot els projecte de Barris amb la conseqüent paralització dels programes de regeneració urbana i les polítiques socials que comportaven.

L'ajornament fins a l'any 2014, de l'inici de l'execució del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC) i la seva modificació temporal en un nou període d'execució que serà el corresponent als anys 2014 a 2017, com així especifica el Decret 206/2013, de 30 de juliol. Això posposarà l'execució d'inversions previstes en els pressupostos municipals 2013 de molts Ajuntaments que comptaven estar totalment o parcialment finançades amb el PUOSC.

El PUOSC ha esdevingut aquests darrers anys una eina fonamental per als ajuntaments, però molt especialment per als municipis més petits, amb gairebé nulla capacitat inversora, esdevenint la principal font de finançament d'inversions en equipaments municipals i en la millora de l'accessibilitat i connectivitat entre municipis, una veritable eina vertebradora del territori.

La política educativa de la Generalitat ha realitzat un desplegament de la Llei d'Educació de Catalunya clarament selectiu: S'han realitzat passos en aspectes previstos a la LEC com el reforç de l'autonomia dels centres escolars, o el finançament públic de l'educació postobligatòria concertada, però no s'han desplegat aspectes com el desplegament de les Zones Educatives, i serveis i projectes clau pels municipis com els Plans Educatius d'Entorn, les Oficines Municipals d'Escolarització, les Escoles Bressol Municipals, les Escoles de Música, cada cop compten amb menor finançament i en alguns casos els costos estan essent assumits per les famílies i els Ajuntaments.

Finalment, les reformes impulsades pel Govern central de recentralització i sostenibilitat (LRSAL) suposen una pèrdua d'autonomia local i una fiscalització injusta dels ajuntaments alhora que obliguen a la Generalitat a tenir un paper més actiu en l'atenció primària en serveis socials. En el seu article 25 la Ley 27/2013 de 27 de desembre de Racionalización i Sostenibilidad de la Administración local, entre d'altres novetats, substitueix la competència municipal «Prestació dels serveis socials i de promoció i reinserció social» per l'«Avaluació i informació de situacions de necessitat social i la atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social», i, en l'article 27, que les Comunitats Autònomes podran «delegar» sota

críteris d'estalvi net la «Prestació dels serveis socials, promoció de la igualtat d'oportunitats i la prevenció de la violència envers la dona».

La nova Llei de Governos Locals impulsada pel govern de la Generalitat parteix del mateix principi; del compliment de la llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera amb un canvi de mapa i de model competencial i organitzatiu. El Parlament de Catalunya reconeix l'autonomia local i es reafirma en el principi de subsidiarietat, la defensa del municipalisme i del seu finançament just.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- 1) Defensar les competències municipals en general i les de serveis socials en particular que recull tant l'Estatut de Catalunya, com les diverses lleis sectorials (Educació, Serveis Socials, Salut, Habitatge,...) enfront l'aplicació de la Ley 27/2013 de 27 de desembre de Racionalización i Sostenibilidad de la Administración local, i enfortir-les en la Llei de Governos locals de Catalunya en tràmit parlamentari.
- 2) Actuar amb lleialtat i respecte institucional i liquidar la totalitat dels deutes reconeguts i no reconeguts amb el conjunt de les administracions locals (Ajuntaments, Diputacions, Consells Comarcals), així com els interessos que se'n deriven de l'ajornament d'aquests pagaments en el termini màxim de dos mesos.
- 3) Elaborar de forma consensuada amb el món local i amb la màxima celeritat la Llei de finances Locals de Catalunya.
- 4) Crear un programa específic de suport econòmic als Serveis Socials municipals per tal que incrementin els ajuts a les famílies en situacions d'urgència social; suficiència alimentària, garantia de subministres de la llar, manteniment en els habitatges,...
- 5) Mantenir els acords entre la Generalitat de Catalunya i les Entitats Municipalistes de Catalunya de finançament i sosteniment d'Escoles Bressol Municipals i Escoles de música i dansa.
- 6) Recuperar el desplegament de les Zones Educatives com a unitats de descentralització o mecanismes per a fixar el nombre màxim d'alumnes amb necessitats educatives especials per zones, i alhora com a espais de concertació amb els Ajuntaments per establir projectes de promoció educativa i de suport a les escoles més territorialitats.
- 7) Complir amb els compromisos contrets amb el món local en relació a l'execució del PUOSC el 2013, i a no fer efectiu el seu ajornament al 2014.
- 8) Recuperar els Plans de millora de barris, àrees urbanes i vil·les de Catalunya com a forma de cohesió social, dignitat i millora urbana, i dotar amb els recursos suficients per satisfer als Ajuntaments o consorcis

afectats, la part corresponent al 2013 dels imports compromesos.

9) Garantir un complert desenvolupament de la Llei de Serveis Socials i del Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència (SCAAD), evolucionant cap a una Xarxa de Serveis composta per Plataformes Integrals de Proximitat (PIP)

10) Garantir el desplaçament de la Llei dels Drets i les oportunitats en la Infància i l'Adolescència establint la cartera de serveis corresponent així com les accions necessàries tant des de la vessant de la protecció, la prevenció de les situacions de risc com des de la promoció d'estratègies i instruments que garanteixin la seva participació social en funció del seu moment evolutiu i maduratiu.

11) Donar suport a les Taules i/o Oficines d'intermediació hipotecària municipal perquè atenguin millor a les famílies amb dificultats per mantenir l'habitatge de residència habitual.

12) Donar suport als Municipis per facilitar acords amb entitats financeres i per generar un fons d'habitatge social gestionat pels municipis, i en paral·lel poder establir sancions a les entitats financeres per desocupació d'habitatges de forma permanent.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 8

En defensa d'uns salaris dignes i contra els processos de precarització de la feina

L'atur és el principal problema per als ciutadans i ciutadanes de Catalunya, entenent que el treball remunerat i digne és la condició principal per garantir la cohesió social, el benestar i, la independència i la realització de les persones. L'atur junt amb les retallades, provoquen un augment de les desigualtats socials i la inseguretat econòmica, i l'exclusió social.

Mesures com la reforma laboral aprovades pel Govern espanyol amb el suport de CIU provoquen pèrdua d'ocupació i desregularitzen el mercat de treball, no fomenten l'estabilitat i empitjoren les condicions de treball. Des de l'entrada en vigor de la reforma laboral hi ha 45.000 persones aturades més des de l'entrada en vigor de la reforma laboral. Avui tenim 350.000 persones menors de 35 anys aturades i 85.000 majors de 55 anys.

A 31 de desembre de 2011 havien 3 milions de persones ocupades. Avui 2.865.000. És a dir, tenim 135.000 ocupats menys. Gairebé totes les noves persones ocupades ho són a temps parcial. Hi ha els mateixos llocs de feina però repartits entre gent que té menors salaris i el que és pitjor, creixen les hores extres i les hores extres no pagades.

El Govern de la reforma laboral ni en parla. I de polítiques actives d'ocupació les xifres els retraten. La po-

lítica de Foment de l'ocupació, un 25'4% menys que el 2012. Despeses que inclou les polítiques actives, el programa d'Ocupabilitat, el programa d'Igualtat, qualitat i integració laboral, i el programa de Formació professional agrària i pesquera.

Aquestes lleis i polítiques afecten a tothom, però en especial a col·lectius ja molt vulnerables i a sectors econòmics lligats a l'Estat de Benestar. L'últim informe del Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE) sobre el Mercat de Treball dels Majors de 45 anys publicat en el 2013, indica que els majors d'aquesta edat suposen el 39,23% del total de les persones desocupades al nostre país. Un 35,42% es troben en situació d'atur de molt llarga durada (més de 2 anys), la conclusió és evident el col·lectiu de majors dificultats per a la inserció laboral. S'assenyala també que durant l'últim decenni, els demandants d'ocupació majors de 45 anys s'han incrementat en una major proporció respecte la totalitat dels demandants d'ocupació.

El Govern de Catalunya, ha de potenciar la reactivació econòmica, la creació d'ocupació, impulsant una política industrial activa i de canvi cap a nous sectors productius vinculats als requeriments de sostenibilitat com un dels motors del futur econòmic de Catalunya.

Per últim, fer esment a la necessitat de consolidació i creixement del tercer sector social que representa 6.800 entitats amb 102.000 persones que hi són ocupades, generador del 2,8% del PIB però que les retallades i les polítiques d'austeritat estan frenant el seu potencial creador d'ocupació, en xifres s'han perdut segons els seu propi Anuari 18.000 llocs de treball. Cal capgirar-ho i fer polítiques socials que contemplin els recursos destinats a l'Estat de Benestar com inversió i no com a despesa i generar ocupació a l'hora que benestar i cohesió social.

Cal frenar el risc de precarització del sector per evitar un retorçes cap a l'economia submergida en les tasques de cura, riscos d'abús de l'ús del voluntariat, i sobretot frenar els acomiadaments i reduccions salarials.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1) Fer les gestions davant el Govern de l'Estat per a la derogació immediata de la reforma laboral imposada, injusta, inútil i ineficaç i amb conseqüències nefastes per a les persones treballadores ocupades, per a les persones treballadores en situació d'atur i per a les persones en situació de més vulnerabilitat.

2) Fer les gestions davant el Govern de l'Estat per a incrementar el Salari Mínim Interprofessional fins aconseguir progressivament el 60% del salari mig net estatal, d'acord amb el compromís subscrit per l'Estat a la Carta Social Europea, establint objectius intermedis en funció de l'evolució de l'economia.

3) Fer les gestions davant el Govern de l'Estat per a reformar l'article 27 de l'Estatut dels Treballadors

per assentar sobre noves bases la determinació anual del SMI i evitar que es produeixin pèrdues de poder adquisitiu.

4) Fer les gestions davant del Govern de l'Estat per a recuperar la força vinculant dels convenis, la capacitat d'obligar de la negociació col·lectiva sectorial com instrument de solidaritat i mecanisme antidumping salarial i limitar els processos d'inaplicació salarial als supòsits en què existeixi acord entre les parts negociadores, evitant mecanismes de unilateralitat en la fixació de condicions salarials de qualsevol tipus.

5) Acabar amb l'estratègia econòmica de guanyar competitivitat mitjançant la devaluació interna, la reducció salarial i la precarietat en el treball.

6) Impulsar un Pla Estratègic d'ocupació amb l'objectiu de crear ocupació en el sector de la cura als infants, de la dependència i autonomia personal, del sector escolar i d'activitats extraescolars, sanitari i sociosanitari, en l'àmbit de la formació no obligatòria, i el suport a polítiques laborals actives, en el sector primari i en indústries i serveis lligats a les polítiques de sostenibilitat, energies renovables, economia verda, en el sector R+D, TIC.

7) Millorar l'orientació laboral i ampliar l'oferta de formació ocupacional especialitzada teòrica i pràctica que afavoreixi la reinserció laboral del col·lectiu de joves, dones i majors de 45 anys, posant en marxa accions i campanyes informatives necessàries per fo-

mentar que els empresaris valorin més positivament les seves competències.

8) Crear un espai de concertació entre el Govern, Parlament i els agents socials i econòmics més representatius de Catalunya amb la participació del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, amb l'objectiu de crear un Pla de Xoc per a l'ocupació juvenil, on ha d'especificar mesures concretes anuals amb pressupost específic i ha de permetre que aquestes s'intensifiquin o modifiquin la seva durada en funció de les exigències de la realitat social. Creiem que per poder dur-les a terme és necessari comptar amb una dotació pressupostària específica i suficient, així com amb un sistema d'indicadors quantificables per tal d'avaluar les mesures implementades.

9) Dur a terme un pla de mesures de retorn pels i les joves que han hagut d'emigrar involuntàriament a l'estranger per la manca de feina i d'expectatives laborals.

10) Vetllar per desbloquejar el conveni d'Acció Social de Catalunya, el d'Atenció Domiciliària i el de Lleure Educatiu i Sociocultural i evitar que suposi un retrocés en els drets i les condicions dels treballadors del Sector.

Palau del Parlament, 12 de març de 2014

Dolors Camats i Luis
Portaveu GP ICV-EUiA

Laura Massana Mas
Diputada GP ICV-EUiA

Propostes de resolució presentades
pel Grup Parlamentari de Convergència i
Unió i pel Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya (reg. 58824)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 132 i 133 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats (tram. 255-00006/10).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 1

Els objectius del Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya, els indicadors de risc i la coordinació entre institucions i entitats

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1.1 Definir, a través del Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya, un objectiu ambiciós de reducció dels nivells de pobresa per als propers quatre anys, com a mínim dels objectius que fixen els Acords de Lisboa.

1.2 Garantir que el Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya inclogui un pressupost que abasti, com a mínim, quatre exercicis pressupostaris i incorpori les actuacions i estratègiques que estan impulsant tan la resta d'administracions que operen al nostre país com les entitats del tercer sector social, per tal que esdevinguin un pacte realment nacional.

1.3 Definir, a través del Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya, indicadors estadístics de referència que permetin elaborar un informe anual sobre la pobresa al nostre país; tot plegat, amb desagregació territorial i de gènere i dades comparatives respecte el context de la Unió Europea.

1.4 Dinamitzar, a través dels mitjans materials i humans que resultin necessaris, l'Observatori Català de la Pobresa, la Vulnerabilitat i la Inclusió Social, per tal que esdevingui una eina útil per a conèixer, de forma actualitzada, la realitat de la pobresa al nostre país en les seves múltiples vessants. Abocar-hi, per part del Govern de la Generalitat, aquella informació que pugui proporcionar un grau de coneixement sobre les situacions de pobresa, com ara les beques menjador, les diferents prestacions i altres; tot plegat, amb desagregació territorial, xifres absolutes i relatives i comparativa entre peticionaris i beneficiaris reals.

1.5 Establir acords de col·laboració amb els ajuntaments, els consells comarcals (com ABSS que són) i les entitats que treballen en l'àmbit de la pobresa (Creu Roja, Banc dels Aliments o Càritas, entre d'altres) per tal que l'Observatori i el seu portal web esdevinguin un espai de difusió de la informació de les dades estadístiques i estudis sobre la pobresa que recullen i elaboren tant la Generalitat de Catalunya, els ajuntaments, els Consells Comarcals i les entitats.

1.6 Avaluar, de forma anual, les polítiques i l'estat de la inclusió social al nostre país a través d'un informe que haurà de presentar-se i debatre's al Parlament de Catalunya.

1.7 Dissenyar i implementar, a partir de la informació dels serveis socials, la Generalitat i les entitats, una història social compartida que integri tota la informació sobre la trajectòria de la persona en l'àmbit dels serveis socials amb l'objectiu, no només de millorar la gestió i l'atenció a la ciutadania, sinó també de definir itineraris d'inserció social i laboral, tot garantint la legislació en matèria de protecció de dades. Incorporar l'enfocament de la trajectòria vital i l'enfocament familiar en les intervencions que van dirigides als infants i adolescents.

1.8 Que els pagaments a les entitats i ens locals referents a l'atenció a persones amb situació d'especial vulnerabilitat siguin prioritaris. Establir canals estables per tal de reaccionar davant possibles escenaris de manca de liquiditat.

1.9 Impulsar la creació de comissions d'àmbit local i dinamitzar les d'àmbit nacional entre els representants de les entitats del Tercer Sector Social i l'administració, per tal de garantir l'aplicació de les clàusules socials en els contractes de l'administració de la Generalitat de Catalunya; establir acords amb la resta d'administracions per tal d'estendre aquest operatiu al conjunt del país.

1.10 Redefinir, a través d'un acord amb les entitats locals, els Plans Locals d'Inclusió Social per tal de facilitar la seva efectivitat com a eina que permeti una intervenció transversal, amb una implicació real de tots els agents del territori, especialment de les entitats del tercer sector social. Incloure, a través dels contractes programa, dotacions pressupostàries per a garantir la seva implementació, en funció de les necessitats reals de cada territori.

1.11 Impulsar, per al present exercici pressupostari, línies d'ajuts per un valor de quatre milions d'euros destinades a les entitats per al desenvolupament d'accions de lluita contra la pobresa i les desigualtats i per a la inclusió social ja sigui a través de recursos propis o per altres vies.

1.12 Mantenir l'actual nivell de serveis d'assistència jurídica gratuïta, i a rebutjar els mòduls de justícia gratuïta que proposa el govern de l'Estat.

1.13 Impulsar polítiques d'execució penal i penitenciàries, per afavorir la inserció social i laboral de les persones en situació d'exclusió social. Impulsar mesures de reforç i garantia al dret a l'assistència jurídica gratuïta, en especial als col·lectius vulnerables.

1.14 En els darrers tres anys (2011-2012 i 2013) el Govern de l'Estat ha retallat la seva aportació a programes socials a Catalunya un 92%. Catalunya pateix un dèficit fiscal injust i antisocial, amb uns recursos que genera i no retornen, i que ens són molt necessaris per atendre les persones del nostre país. Per això, el Parlament de Catalunya insta al Govern de l'Estat a restaurar totes les transferències finalistes destinades al Govern de la Generalitat de Catalunya que s'han minorat des del 2010 en l'àmbit de la protecció social i a reclamar al Govern estatal la territorialització de totes aquelles partides incloses en els pressupostos generals de l'estat de lluita contra la pobresa, ja sigui amb suport a les entitats o d'acció directa envers la ciutadania.

1.15 El Parlament de Catalunya manifesta la conveniència que el Govern, tots els grups parlamentaris, les entitats socials, sindicats, col·legis professionals i la resta d'actors s'impliquin en el Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya, per tal que esdevingui un full de ruta compartit per eradicar la pobresa al nostre país.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 2

La redistribució de la riquesa: les polítiques fiscals i de rendes

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

2.1 Impulsar, a partir de la tramitació parlamentària de la Iniciativa Legislativa de la Renda Garantida de Ciutadania, un model social i laboral, amb els següents objectius:

a) Ordenar el conjunt de polítiques de prestacions de la Generalitat orientades a la integració social i laboral, definir les relacions de complementarietat i subsidiarietat entre les diverses prestacions, incloent les prestacions econòmiques i no econòmiques.

b) Crear un òrgan únic gestor del conjunt de prestacions orientades a la integració social i laboral dependents de la Generalitat, amb capacitat per gestionar les prestacions d'altres administracions.

c) Crear un grup de treball amb la participació de tots els agents implicats que estudiï les propostes de rendes socials d'equitat i les seves possibilitats de finançament.

d) Garantir que les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tinguin el dret a accedir a una Renda Garantida de Ciutadania que els asseguri

els mínims d'una vida digna, tal i com estableix l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2.2 Consolidar una reforma fiscal que ens permeti avançar, amb els instruments de què disposi en cada moment el govern del nostre país, cap una major equitat i garantir que tothom contribueix a sortir de la crisi en la mesura de les seves possibilitats.

2.3 Introduir, de forma progressiva, el concepte de renda familiar en totes les actuacions i ajudes dels poders públics. I, en aquest sentit, ampliar per a l'exercici pressupostari del 2015, el topall que dona dret a les ajudes amb infant a càrrec per a totes les famílies amb ingressos inferiors als 16.000 euros, estudiant la possibilitat d'incrementar aquest llindar en els propers exercicis.

2.4 En allò que fa referència a l'actual programa de la Renda Mínima d'Inserció:

a. Fer efectiva la prestació a totes les persones amb la prestació aprovada i en llista d'espera. La prestació inclourà tant la prestació econòmica com els plans de formació i treball, com els itineraris d'inserció socio-laboral.

b. Gestionar els pagaments endarrerits per a reduir-los i fer tot el possible per eliminar-los de manera progressiva al llarg del 2014.

c. Garantir la recuperació del dret a la prestació de la RMI una vegada hagi finalitzat la contractació laboral que va originar la suspensió temporal.

d. Revisar el sistema d'indicadors, valoració, control i avaluació d'activitat i de resultats del programa de la RMI, per a tenir un coneixement de la població total subjecta de ser-ne beneficiària i la població realment atesa.

e. Avaluar el resultat del primer programa de formació i treball una vegada hagi conclòs el primer torn de beneficiaris i presentar-ne una segona convocatòria pel 2014, dotant el programa amb 10 M€ (el doble de pressupost de l'any 2013), i garantint que els seus beneficiaris es reincorporin a tots els efectes al programa de RMI de manera automàtica una vegada finalitzat el Programa de Treball i Formació si no han aconseguit la inserció laboral.

f. Efectuar a través del Servei d'Ocupació de Catalunya, una diagnosi de l'ocupabilitat i un itinerari personalitzat d'inserció per a tots els beneficiaris de la RMI que s'escaigui en el termini d'un any.

g. Avaluar l'establiment del complement salarial per als beneficiaris de la RMI inserits al mercat de treball de tal forma que la inserció laboral sempre suposi un incentiu econòmic respecte la percepció de la RMI i no impliqui una pèrdua de drets de percepció de la RMI si s'extingís la inserció laboral.

Garantir la diferència entre el salari íntegre del contracte i la prestació assignada quan un preceptor de RMI obtingui un contracte de treball, si el salari està per sota de la prestació econòmica de la RMI que tenia assignada.

h. Establir un programa de xoc per a intensificar les actuacions d'inserció sociolaboral de les persones amb més de cinquanta mesos de percepció de la prestació.

i. Revisar les condicions dels titulars de la RMI per a saber si són possibles beneficiaris de prestacions no contributives, prestacions per discapacitat o qualsevol altre tipus de prestació.

j. Posar en marxa, en un termini de 6 mesos, un sistema d'informació únic que permeti un seguiment personalitzat i la coordinació de les actuacions dels agents que intervenen en els plans individualitzats d'inserció.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 3

L'accés al treball com a instrument bàsic d'inclusió social

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

3.1 Presentar durant l'actual període de sessions un projecte de Llei d'Ocupació de Catalunya i del Servei d'Ocupació de Catalunya, que, entre d'altres objectius tingui:

a. Establir el dret subjectiu de la persona aturada a rebre serveis d'orientació, formació i inserció laboral.

b. Fixar el principi d'inclusió social per mitjà del treball i l'activitat d'interès social, orientant el conjunt d'actuacions per a la inserció social i laboral a la ciutadania activa i a la plena autonomia personal.

c. Establir la coordinació del servei d'ocupació de Catalunya amb els serveis socials per a poder establir un contínuum entre polítiques d'ocupació i polítiques socials que prioritzi, per aquest ordre: la inserció laboral ordinària, la inserció laboral incentivada i l'activitat d'interès social, per mitjà de la participació comunitària, amb activitats formatives per al desenvolupament de la persona i l'enfortiment de la cohesió social.

d. Definir les bases d'una política de requalificació per aturats de llarga durada amb poca formació.

e. Establir la participació del sistema d'ocupació de Catalunya en el sistema de formació professional integrada per tal que totes les activitats formatives condueixin a l'obtenció de certificacions professionals útils per a la construcció del currículum professional i l'obtenció de títols oficials.

f. Garantir la participació del tercer sector social al sistema d'ocupació de Catalunya i del Servei d'Ocupació de Catalunya.

3.2 Prioritzar els col·lectius de més difícil ocupabilitat en els convenis de col·laboració que s'estableixin amb agències de col·locació privades.

3.3 Impulsar a través de la formació d'adults el coneixement de la llengua per tal d'afavorir el procés d'alfabetització de les persones en atur de llarga durada i alhora fer possible que puguin accedir al graduat d'Educació Secundària. En aquest sentit, es dissenyarà un programa pilot a deu centres docents de Catalunya, adreçat a pares i mares, d'entre 25 i 40 anys, que no tinguin el graduat d'ensenyament secundari obligatori i amb fills escolaritzats en algun curs de l'educació obligatòria, per tal que puguin obtenir l'esmentat graduat.

3.4 Reforçar els recursos destinats a la inserció de col·lectius desfavorits al mercat laboral a través dels punts d'orientació i inserció (POIN) i els programes de treball amb suport (TAS) per tal de tendir al nivell de suport del 2011.

Reclamar al Govern de l'Estat la transferència dels recursos necessaris destinats a la inserció de col·lectius desfavorits al mercat laboral, per tal que d'aquesta manera es puguin realitzar els programes de POIN, punts d'orientació i inserció, i TAS, programes de treball amb suport.

3.5 Desenvolupar normativament la regulació de les pràctiques laborals amb objectius formatius per a les persones amb discapacitat i problemes de salut mental.

3.6 Modificar les convocatòries TAS/POIN tendint a que siguin plurianuals i surtin a inicis d'any.

3.7 Pel que fa a les entitats d'inserció sociolaboral que presten serveis socials d'inserció sociolaboral, d'orientació, formació i intermediació laboral a l'empresa ordinària dirigits a persones amb risc d'exclusió social, ordenar i unificar totes les convocatòries d'ajuts per a les entitats i establir convenis amb aquestes entitats a partir d'aquesta unificació i treballant una part en bestreta i l'altra per resultats.

3.8 Exigir al Govern de l'Estat:

a. Que estableixi un sistema de bonificacions i subvencions salarials anàleg al que existeix per al treball especial orientat a la inserció de persones amb alt risc d'exclusió social.

b. Que estableixi una bonificació del 100% de la quota de la Seguretat Social per a tots els llocs de treball creats en empreses d'inserció per a persones amb risc d'exclusió social.

c. El traspàs de les partides previstes per a dedicar al finançament d'agències de col·locació.

d. El traspàs dels recursos de formació continuada de la Comissió Nacional Tripartida al Consorci de la Formació Continuada.

3.9 Estudiar amb tots els instruments jurídics possibles per emprendre mesures contra l'aplicació del RDL 1/2013 de refosa de la legislació referida a persones amb discapacitat, atès que significa un retrocés en les polítiques d'inserció laboral i integració d'aquest col·lectiu i insta el Govern a negociar amb el Govern de l'Estat la seva modificació.

3.10 Aprovar el Pla de polítiques actives per a les persones amb discapacitat i presentar-lo davant el Parlament en els propers 6 mesos, incloent-hi les polítiques respecte a la inserció de les persones amb discapacitat al món laboral i les polítiques sobre el treball protegit, amb les següents característiques:

a. Compartit amb el sector representatiu dels Centres Especial de Treball (CET) i les associacions de persones amb discapacitat.

b. Integrador dels treballadors amb discapacitat en l'entorn laboral en general, tant en el treball protegit com en el no protegit

c. Reforçant els aspectes que garanteixin la seva durabilitat, productivitat, gestió empresarial, professionalitzador de la gestió, transparència, personalitat jurídica pròpia de CET, fomentant l'agrupació de CET.

d. Amb la incorporació de l'aplicació de clàusules socials als contractes públics i privats amb vinculació a les administracions.

e. Ajustat a les necessitats individuals. Amb mesures adequades a superar les limitacions inherents a cada tipologia i grau de discapacitat.

f. Amb atenció prioritària a les persones amb especials dificultats.

3.11 Mantenir els ajuts als Centres especials de treball d'iniciativa social, assegurant la subvenció del cost salarial en funció del grau de discapacitat entre el 42 i el 52% del salari mínim interprofessional per als treballadors amb discapacitat amb especials dificultats.

3.12 Acordar amb les entitats del sector els criteris d'incorporació de nous llocs de treball ocupats per persones amb discapacitat amb especials dificultats a la subvenció del cost salarial.

3.13 Instar al Govern de l'Estat a aportar els recursos necessaris per a fer possibles les polítiques de suport a la inserció laboral d'aquests col·lectius.

3.14 Vetllar perquè els criteris de repartiment de recursos en la Conferència Sectorial no perjudiquin Catalunya, especialment actualitzant les dades.

3.15 Detectar, en les entrevistes inicials dels serveis d'orientació del SOC, les persones demandants d'ocu-

pació i/o en les accions d'orientació de nivell bàsic a les persones que estiguin en situació o en risc d'exclusió social, per tal de ser derivades a les accions ocupacionals oportunes.

3.16 Situar com a col·lectius prioritaris en les convocatòries dels diferents programes ocupacionals les persones en risc o en situació d'exclusió social.

3.17 Impulsar itineraris d'inserció per a persones beneficiàries de l'RMI.

3.18 Incentivar la contractació de persones beneficiàries de la RMI en l'empresa ordinària mitjançant ajuts econòmics directes.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 4

La garantia del dret a l'habitatge

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

4.1 Presentar, abans de sis mesos, una reforma legislativa que defineixi les característiques de l'habitatge protegit; especialment en allò que fa referència a donar resposta a l'article 179 de la Llei 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica, que insta a promoure la redacció del reglament que desplegui el règim jurídic dels habitatges amb protecció oficial.

4.2 Millorar la gestió del calendari de les convocatòries de serveis o programes de suport a l'habitatge per tal que surtin, com a molt tard, a principis de gener i finalitzin a finals de desembre, sempre que estigui habilitat el pressupost corresponent.

4.3 Concretar un parc d'habitatge social suficient i coherent amb les necessitats presents i futures del país. En aquest sentit, el Govern de la Generalitat de Catalunya no iniciarà cap operació massiva de venda d'habitatges socials provinents del patrimoni immobiliari de l'Institut Català del Sòl i, en qualsevol cas, garantir la funció social d'aquests immobles i adoptar totes les mesures i els mitjans necessaris per a garantir una gestió adequada i eficaç dels habitatges socials de titularitat pública, atesa la necessitat de constituir un parc d'habitatge social suficient i coherent amb les necessitats presents i futures del país.

4.4 Aprovar, prioritàriament el 2014 i en qualsevol cas en el termini de dos anys, el Pla territorial sectorial d'habitatge que concreti el compliment del mandat de solidaritat urbana que estableix la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

4.5 Crear, abans del final del 2014, el Fons Social d'habitatge, dotat amb habitatges procedents del parc d'immobles no ocupats de les entitats financeres intervingudes i la SAREB, amb l'objectiu de destinar-los al lloguer social. Aquest Fons s'haurà de gestionar concertadament entre la Generalitat, les administracions locals i les entitats socials, quan les entitats fi-

nanceres hagin fet efectiva la cessió d'aquests habitatges, i haurà de destinar els esforços, prioritàriament, a les unitats familiars amb infants, gent gran o persones amb discapacitat a càrrec.

4.6 Elaborar un Informe anual de població mal allotjada de Catalunya, amb un especial incís en els riscos d'exclusió social i pobresa residencial infantil, de gent gran o persones amb algun tipus de discapacitat. I a partir d'aquest, un pla que concreti les actuacions de totes les administracions per fer front a la problemàtica de les persones sense sostre.

4.7 Establir, a través de la modificació de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum (actualment en fase de tramitació al Parlament de Catalunya), l'obligatorietat de la mediació entre deutor i entitat financera abans de procedir a qualsevol llançament i l'exigència d'un Informe dels serveis socials bàsics i la Junta Arbitral de Consum sobre els riscos socials, que haurà de ser lliurat al Jutge abans de procedir a qualsevol desnonament en els casos d'habitatge habitual.

4.8 Fer efectiu el dret al reallotjament (d'acord amb allò que estableix el Tribunal Europeu) en els casos de famílies desnonades amb infants, gent gran o persones amb discapacitat a càrrec. En aquest sentit, la Generalitat haurà de garantir aquest dret a través de la mesa de valoració per a situacions d'emergències econòmiques i socials, les prestacions econòmiques d'urgència per al pagament de lloguer i la mediació pel lloguer social.

4.9 Desplegar, a nivell territorial, taules de desnonaments, formades per representants del Departament competent de la Generalitat, els ens locals i les entitats del tercer sector social.

4.10 Impulsar les oficines d'Ofideute i de l'Agència Catalana de Consum com a elements d'assessorament i mediació davant risc de desnonament.

4.11 Incorporar mesures i estratègies i desenvolupar mètodes de treball en els supòsits d'intervenció del Cos de Mossos d'Esquadra en desnonament per raó de pobresa.

4.12 Proposar mesures en la legislació estatal per a poder donar solucions efectives a les persones i famílies sobreendeutades per préstecs hipotecaris.

4.13 Ampliar arreu del territori el Servei d'assessorament i intermediació sobre el deute hipotecari (Ofideute) adreçat a les famílies i persones amb dificultats de pagament de les quotes d'amortització hipotecària i/o del lloguer de l'habitatge habitual.

4.14 Donar suport a les persones i famílies amb ingressos baixos per a que puguin afrontar el pagament del lloguer.

4.15 Ampliar el nombre d'ajuts econòmics urgents a les persones i famílies amb risc de pèrdua de l'habitatge per atendre deutes de lloguer o d'amortització hipotecària, o que han patit la pèrdua del seu habitatge.

4.16 Ampliar el nombre d'ajuts econòmics per a que les persones i famílies inquilines d'habitatges públics amb dificultats per a fer efectives les rendes del lloguer puguin mantenir l'habitatge.

4.17 Donar suport econòmic a les entitats que disposen d'habitatges d'inclusió social, adreçats a les persones més vulnerables (Xarxa d'inclusió).

4.18 Posar a disposició de les entitats socials habitatges en regim de lloguer per a que els gestionin i així ampliar els habitatges d'inclusió destinats a emergències socials.

4.19 Facilitar l'accés a l'habitatge a les persones en situació d'emergència social a través de la Mesa d'emergències de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i de les meses d'emergències municipals.

4.20 Treballar per a obtenir habitatges del parc privat per a destinar-los a lloguer social (Xarxa de mediació).

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 5

L'accés als serveis de primera necessitat

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

5.1 Incrementar el suport als ens locals per a ajuts d'urgència social en funció de l'evolució de les necessitats reals. Facilitar, a través de les entitats d'iniciativa social, ajuts puntuals a les famílies vulnerables per tal de fer front a les necessitats bàsiques, com ara lleure infantil, pagament de llibres o roba.

5.2 Aprovar, a través de la Taula de Distribució Solidària, un mapa dels recursos destinats a garantir el dret a l'alimentació (menjadors socials, kits de primera necessitat, centres de distribució d'aliments i altres), fer-ne difusió, incloure'ls en els contractes/programa amb els ens locals per tal de garantir la seva suficiència i dissenyar, de comú acord amb les entitats municipalistes, un pla de desplegament per tal de garantir la seva implementació arreu del territori, sempre d'acord amb les necessitats detectades pels serveis socials.

5.3 Aprovar, abans de sis mesos, la nova Cartera de Serveis Socials per tal d'incloure, entre d'altres, el dret a l'alimentació a través dels serveis i recursos de distribució d'aliments.

5.4 Potenciar que les entitats que presten el servei de distribució d'aliments tinguin la infraestructura i el suport logístic necessari per emmagatzemar i distribuir producte fresc i congelat.

5.5 Treballar activament, mitjançant la Taula solidària d'aliments, per tal de garantir i assegurar una correcta distribució d'aliments a les persones necessitades.

5.6 Mantenir la destinació dels excedents de fruites i hortalisses retirats del mercat a les institucions sense ànim de lucre.

5.7 Mantenir els ajuts actuals a la transformació en suc de la fruita retirada del mercat i destinada a la distribució gratuïta per a les persones necessitades.

5.8 Convocar, de forma immediata, la Taula sobre pobresa energètica per tal d'avançar en la concertació entre administració i operadors implicats i definir solucions que permetin fer front a una problemàtica creixent.

5.9 En la línia del treball iniciat per la Generalitat de Catalunya per lluitar contra la pobresa energètica, presentar, en el termini màxim de tres mesos, un informe d'avaluació del Decret llei 6/2013, del 23 de desembre, pel qual es modifica la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum; i, a partir d'aquest, presentar, abans del 31 de setembre, un nou decret de modificació que amplii el període d'aplicabilitat a tot l'any, simplifiqui substancialment els tràmits i incorpori la possibilitat d'establir ajuts per aquelles persones que no arribin a l'1,5 de renda de suficiència de Catalunya i no puguin fer front al deute.

5.10 Impulsar la creació d'un Banc Cooperatiu d'Energia, en col·laboració amb les administracions locals i el tercer sector, per tal de donar suport a persones i famílies en situació de pobresa energètica, a través de la promoció de l'estalvi i l'eficiència energètica, tot fomentant el canvi de comportament entre consumidors i usuaris tant dels equipaments públics com de les pròpies llars.

5.11 Avançar en la incorporació de criteris socials en el sistema tarifari de l'aigua que tinguin en compte la capacitat econòmica de les persones, revisant els criteris d'aplicació de la rebaixa del cànon de l'aigua i adaptant-los a les condicions actuals de pobresa, i impulsar acords i mecanismes de concertació amb administracions locals i empreses per a divulgar aquests criteris i facilitar la seva implementació.

5.12 Desenvolupar les actuacions promogudes per l'ACA, destinades a protegir els usuaris amb menys capacitat d'ingressos, potenciant alhora la difusió i informació d'aquestes mesures.

5.13 Proposar als ajuntaments i ens locals, competents del subministrament d'aigua domiciliari, que informin als ciutadans de les mesures que les diferents administracions apliquen per a les famílies en situació vulnerable.

5.14 Apostar per una estructura del cànon de l'aigua que permeti ampliar els col·lectius més desfavorables,

revisant els criteris d'aplicació de la rebaixa del cànon de l'aigua i adaptant-los a les condicions actuals de pobresa.

5.15 Impulsar, a través de l'oferta pública i dels acords amb els sectors privats, la incorporació progressiva del concepte de renda familiar per fomentar la participació en les activitats culturals, esportives i de lleure per tal de garantir un accés universal a aquests àmbits fins arribar a la gratuïtat d'accés a les activitats, serveis i punts d'accés públic a internet dels equipaments culturals per a les persones en situació o risc d'exclusió social.

5.16 Impulsar la col·laboració entre les administracions i els sectors implicats per facilitar la inclusió social a través de la cultura.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 6

La prevenció dels riscos en matèria de salut

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

6.1 Desenvolupar un programa d'urgència per aquells infants que tipifiquen des del sistema de salut amb el factor de risc del codi de circumstàncies socials i econòmiques que poden arribar a causar malnutrició. Aplicar, de forma immediata, el protocol de detecció de casos de malnutrició, que haurà d'avaluar la causa i, a partir d'aquesta, establir mesures urgents per aquells infants en els que aquesta causa estigui vinculada a la situació econòmica de la unitat familiar.

6.2 Prioritzar, dins el desenvolupament operatiu del Pla Interdepartamental de Salut Pública, aquells aspectes que relacionen la Salut amb els factors socioeconòmics i la desigualtat social.

6.3 Desplegar territorialment el Pla interdepartamental de Salut Pública posant especial atenció a les persones en situació de vulnerabilitat.

6.4 Desenvolupar amb urgència l'estudi específic per a Catalunya del nostre sistema sanitari en front la crisi econòmica, partint de la publicació per part de l'OMS de l'Informe *Salut, sistemes sanitaris i la crisi econòmica a Europa* i de la Segona Conferència d'Oslo sobre l'impacte de la crisi per introduir l'Estratègia 2020 a les polítiques públiques amb l'objectiu d'afectar positivament sobre la salut.

6.5 Desplegar l'Observatori sobre els efectes de la crisi econòmica en la salut de la població per tal de detectar i abordar situacions de risc.

6.6 En el marc dels canvis introduïts pel Govern de l'Estat amb l'aprovació del Reial decret llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seves prestacions:

a) Garantir l'accés universal de la ciutadania al sistema sanitari públic

b) Introduir, de forma immediata, actuacions per fer front als nous copagaments imposats pel govern espanyol per tal que no puguin ser mai una barrera d'accés al dret a la salut i que es garanteix en tot moment que seran assumits pel sistema sanitari català.

6.7 Garantir unes llistes d'espera transparents que mai suposin un desavantatge per aquelles persones que no tenen cap altre mitjà que el sistema públic per accedir a la intervenció necessària per la seva salut (igualtat de condicions d'accés per tothom, només sota criteris clínics contrastables).

6.8 Reduir les llistes d'espera de diagnòstic que assegurin que cap persona, pel sol fet de només dependre del sistema públic, pugui ser perjudicada pel tractament de la seva possible malaltia.

6.9 Desplegar territorialment i avaluar continuadament els resultats de salut i socials del Pla de Salut Catalunya 2011-2015 en la població tenint en compte la seva distribució per edat, sexe i condició social, per identificar possibles necessitats de focalitzar actuacions per grups de població. Presentar anualment al Parlament de Catalunya aquesta informació mitjançant l'Informe de Salut de Catalunya.

6.10 Millorar les condicions de vida de la població a partir de la detecció de necessitats i implementació d'accions adreçades a la disminució de les desigualtats en salut a través del manteniment del Programa Salut als Barris i el suport a les accions comunitàries que es desenvolupen en el territori.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 7

La pobresa en la infància i l'adolescència

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

7.1 D'acord amb el que preveu el Decret 142/2010, 11 d'octubre, pel qual s'aprova la cartera de serveis socials i davant la necessitat de garantir a tots els infants i adolescents un nivell bàsic de benestar, a tots nivells, necessitats de caràcter físic/biològic, necessitats cognitives i necessitats emocionals i socials, definir i aprovar un nou model dels serveis d'intervenció socioeducativa no residencial per a infants i adolescents en risc i les seves famílies, com a servei preventiu que reforci les accions d'intervenció integral amb la família.

7.2 Assegurar un augment anual, en termes absoluts, de la despesa pública destinada a polítiques d'infància, amb l'objectiu d'apropar-nos, el més aviat possible, a la mitjana europea (que per l'any 2009 era d'un 2,27% del PIB).

7.3 Presentar, en el termini màxim d'un mes, un calendari de desplegament de la Llei 14/2010, del 27

de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

7.4 Garantir que el servei de menjador escolar esdevingui un instrument bàsic per assegurar una alimentació equilibrada als infants en situació de dèficit alimentari durant el curs escolar i establir per a la present legislatura, una partida econòmica als pressupostos que assegurï beques al 100% del cost del menjador escolar per aquelles famílies en aquesta situació.

7.5 Fixar unes bases comunes de concessió de beques menjador per al curs 2014-2015 per a tots els Consells comarcals, prioritzant el nivell de renda de les famílies i que prevegin la flexibilitat necessària del sistema i dels pagaments per tal de fer front a les situacions canviants de les famílies al llarg del curs escolar.

7.6 Definir i impulsar, de comú acord amb les entitats socials i els ens locals, nous instruments per evitar que cap alumne, per motius econòmics, sigui privat de les activitats de lleure.

7.7 Facilitar com a possible recurs addicional, conjuntament amb el municipi, l'obertura d'alguns dels menjadors escolars de primària a alumnes de secundària en situació de dèficit alimentari en aquells casos que determinin els serveis socials.

7.8 Presentar abans de dos mesos un pla per garantir l'accés a activitats de lleure en el període no lectiu, que inclogui la cobertura de les necessitats alimentàries als infants i adolescents en situació de risc.

7.9 Impulsar els centres oberts com a punts per a introduir hàbits alimentaris i de capacitat familiar i fer-ne difusió a través dels serveis socials bàsics.

7.10 Iniciar de manera immediata els treballs amb els Consells comarcals i els representants dels ens locals per modificar els decrets 160/1996 i 161/1996 sobre el servei escolar de menjador i el servei escolar de transport escolar per tal d'adequar-los a l'article 6 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació que estableix ajuts als alumnes que visquin en poblacions sense escola, en nuclis de població allunyats o en zones rurals atenent la naturalesa del desplaçament i el nivell de renda de les famílies.

7.11 Garantir que els mitjans de comunicació públics facin difusió dels serveis o recursos de prevenció, detecció i protecció existents per evitar els maltractaments a infants o adolescents.

7.12 Intensificar els serveis de suport i atenció al jovent ex tutelat i estudiar la possibilitat d'ampliar, per a l'exercici pressupostari del 2015, fins als vint-i-cinc anys l'edat de cobertura de les prestacions i els serveis de suport destinat al jovent ex tutelat, atenent a l'increment en l'edat d'emancipació que s'ha produït en els darrers anys i al percentatge d'atur (del 57%) que afecta els menors de vint-i-cinc anys.

7.13 Definir un referent clar i individualitzat per a cada infant tutelat i ex tutelat.

7.14 Definir amb claredat els recursos sanitaris i psicològics inclosos en els expedients econòmics dels infants tutelats per tal d'evitar les desigualtats en l'atenció i garantir una atenció adequada a les seves necessitats.

7.15 Ampliar la reserva de places de colònies, casals i altres activitats de lleure per als períodes de vacances destinats als infants tutelats per tal de garantir la igualtat d'oportunitats.

7.16 Promoure l'obertura dels centres oberts en el període de vacances escolars, especialment d'estiu, en aquells territoris on es detecti aquesta necessitat, garantint-ne les necessitats bàsiques d'alimentació.

7.17 Continuar el projecte de promoció escolar en coresponsabilitat amb els municipis, per tal de contribuir a l'èxit educatiu de l'alumnat d'ètnia Gitana.

7.18 Actualitzar la classificació dels centres educatius del servei d'Educació de Catalunya en funció de les característiques socioeconòmiques de la zona, que han de tenir en consideració els indicadors de nivell socioeconòmic de les famílies dels alumnes, nombre d'alumnes amb necessitats educatives específiques i alumnat nouvingut, per tal d'establir les mesures de suport específiques oportunes.

7.19 Desenvolupar, a través del Departament d'Ensenyament i el Departament d'Empresa i Ocupació, el Programa de Segones Oportunitats i establir el mapa que permeti atendre a noves realitats socials arreu de Catalunya.

7.20 Per fer efectiva l'escolarització equilibrada, i per tal d'evitar la discriminació d'alumnes procedents de famílies en situació econòmica més desfavorida, convocar, per part del Departament d'Ensenyament, una subvenció destinada a finançar activitats desenvolupades pels centres no cobertes pel concert educatiu.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 8

La pobresa i les desigualtats en el jovent

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

8.1 Revisar les bases de les Beques Equitat per tal de fer més progressiu el cost i facilitar l'accés a la formació universitària.

8.2 Introduir el fraccionament en els pagaments dels estudis superiors per adaptar-se a les necessitats dels estudiants.

8.3 Agilitzar el procediment de sol·licitud de beques i accelerar la seva resolució per tal que es puguin fer efectives més aviat.

8.4 Reforçar un sistema de beques per als estudis de FP vinculat a la renda familiar.

8.5 Garantir la bonificació de la matrícula universitària per a les famílies monoparentals, fent efectiu el seu acostament a les nombroses.

8.6 Incrementar les persones beneficiàries de l'aplicació de la Garantia Juvenil a través del Programa Inserjoves.

8.7 Convocar de forma immediata el Grup de treball d'Ocupació Juvenil, constituït el passat 13 de gener, en l'àmbit del Consell de Relacions Laborals.

8.8 Incrementar, per al 2015, els recursos destinats a les polítiques actives d'ocupació juvenil.

8.9 Supervisar, des d'Inspecció de Treball, els contractes formatius i les restants modalitats de contractació d'utilització més freqüent per a treballadors joves, a fi d'evitar la contractació fraudulenta i la precarització del jovent.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 9

La pobresa en el col·lectiu de la gent gran

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

9.1 Lluitar contra l'aïllament de les persones grans a través del treball comunitari, en coordinació amb els serveis socials bàsics i les entitats socials. Impulsar, a través dels contractes/programa amb els ens locals, els instruments que permetin fer front als riscos derivats de la gent gran que viu sola, com ara la teleassistència, els àpats a domicili, l'acompanyament del voluntariat, els treballadors familiars o altres, especialment per als més vulnerables.

9.2 Reforçar els mecanismes de detecció de la violència exercida contra la gent gran; i establir nous instruments, a través de la Comissió Interdepartamental, els serveis socials i els agents socials implicats, per tal d'arribar a aquells casos que actualment no es detecten.

9.3 Elaborar i aprovar en el termini de 6 mesos un procediment que reguli i garanteixi l'accés a les prestacions econòmiques vinculades al servei d'Atenció residencial per a aquelles persones en situació d'especial vulnerabilitat econòmica.

9.4 Ampliar, a través de convenis amb les residències de titularitat privada o mitjançant les places públiques, l'obertura dels menjadors de les mateixes per a les persones grans que ho necessitin.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 10

Garantia del dret a la mobilitat

El Parlament de Catalunya manifesta que, en el context econòmic actual, és bàsic garantir el dret a la mo-

bilitat de tots els ciutadans. En conseqüència, insta el Govern de la Generalitat a:

10.1 Mantenir la prioritat de la política de tarifació social en el sistema de transport públic integrat de Catalunya.

10.2 Assegurar les aportacions a les ATM per al manteniment dels sistemes tarifaris integrats de la Regió metropolitana de Barcelona, Camp de Tarragona, Lleida i Girona i a la resta de serveis de transport de viatgers mitjançant els contractes de compensació d'obligacions de servei públic amb els operadors de transport per carretera i per ferrocarril per a garantir una oferta de transport públic en tot el territori a la que puguin accedir el conjunt de la ciutadania.

10.3 Mantenir la inversió destinada a la tarifació social i els ajuts a ens locals per al manteniment de dels serveis de transport introduint polítiques socials.

10.4 Donar suport a l'accés al transport públic dels col·lectius desfavorits, a través de les bonificacions tarifàries a persones jubilades i pensionistes i a discapacitats en col·laboració amb les administracions locals i mantenint les bonificacions a les persones que es troben en situació d'atur.

10.5 Mantenir les bonificacions a per a famílies nombroses i monoparentals.

10.6 Mantenir els abonaments específics per a joves.

10.7 Mantenir la gratuïtat del transport públic als menors a través de la targeta T-12 en els àmbits tarifaris integrats.

10.8 Afavorir l'establiment en els àmbits no integrats de nous títols de transport bonificats per als usuaris que fan un ús recurrent del sistema de transports en tant no es procedeix al desenvolupament del projecte d'integració tarifària en el conjunt del territori.

10.9 Impulsar en el marc de la futura T-Mobilitat, a partir de l'any 2015, abonaments amb tarifa plana a preu reduït per a les persones que rebin la prestació d'atur o la Renda Mínima d'Inserció, així com una T-Jove anual de 14 a 29 anys.

Palau del Parlament, 12 de març de 2014

Jordi Turull i Negre
Portaveu del GP de CiU

Marta Rovira i Vergés
Portaveu del GP d'ERC

Propostes de resolució presentades
pel Grup Parlamentari Socialista
(reg. 58825)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu, Eva Granados Galiano, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 132 i 133 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats (tram. 255-00006/10).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 1

Pel que fa a la situació i les polítiques econòmiques

L'augment imparable en els darrers anys de les desigualtats econòmiques i socials a Catalunya no és una conclusió acadèmica, és una realitat quotidiana que podem visualitzar fàcilment a partir de la distingible bretxa entre les persones riques i pobres del nostre país. En aquest sentit, Catalunya cada any que passa està més lluny d'Europa: si fins el 2009 els nostres nivells de desigualtat eren inferiors als del resta de l'Estat i als del conjunt d'Europa, a partir del 2010 *l'índex de Gini* augmenta i al 2011 observem un creixement de la desigualtat en la distribució de la renda a un ritme més accelerat a Catalunya que a la resta d'Espanya i el conjunt d'Europa. Per tant, podem concloure que som un dels territoris en els que s'està produint amb més contundència un ràpid empobriment part del conjunt de la societat alhora que un creixement de la distància entre els ciutadans que més tenen i els que menys.

Les últimes dècades han estat marcades per la idea de que les desigualtats eren un cost que les economies havien d'assumir si volien créixer. Però l'acumulació de les desigualtats ha estat una de les causes de la crisi. Arreu dels països industrials, els salaris no han pujat tant com la productivitat i els i les treballadores havien de recórrer al deute per mantenir el poder adquisitiu. Això ha anat acompanyat d'una expansió massiva del sector financer i ha generat un creixement important dels nivells de deute privat.

Lluny d'abandonar les idees que ens han portat a una crisi financera i posteriorment a una crisi social, la dreta s'ha aprofitat de la conjuntura, de la crisi, per aprofundir en el seu projecte. Això ha suposat per una banda, austeritat: és a dir, retallades als serveis públics, a la sanitat, a la educació, a les pensions, a les prestacions d'atur, a la dependència; i per una altra banda, l'eufemisme de la devaluació interna: reduccions salarials com a base de que aquesta és la fórmula per

guanyar competitivitat. Aquesta combinació de polítiques, austeritat sumada a la menys capacitat adquisitiva, ha provocat una forta pujada en els nivells de pobresa allà on s'han aplicat i especialment al nostre país.

Avui, després de les greus dades sobre la desigualtat i la pobresa a Europa, Espanya i Catalunya, les receptes dels governs segueixen essent les mateixes, sense canvi de rumb que permeti pensar en la millora del patiment de tantes persones i famílies.

Així doncs, davant aquesta situació, es proposa la següent Proposta de resolució:

El Parlament de Catalunya:

1. Denuncia que les polítiques d'austeritat aplicades pels governs de dretes a Europa, Espanya i Catalunya han provocat un greu retrocés en els drets i els serveis públics que conformen l'estat del benestar.
2. Denuncia la desigual distribució dels costos de la crisi que han comportat greus desigualtats i un augment de la pobresa a Europa, Espanya i Catalunya.
3. Constata la necessitat d'un nou pacte social a nivell europeu per garantir una Europa del benestar universal i de la plena ocupació.
4. Insta el Govern a la realització d'una reforma fiscal en profunditat a tots els nivells, per garantir un equilibri més just entre els impostos al capital i els impostos al treball, així com per lluitar efectivament contra el frau i la evasió fiscal.
5. Insta el Govern a revisar els beneficis fiscals existents, especialment els que tenen a veure amb impostos relacionats amb el capital.
6. Insta el Govern a participar activament en les negociacions amb l'Estat per l'assoliment d'un nou finançament que garanteixi un model més just i més recursos per a Catalunya.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 2

Barris en crisi

L'impacte de la crisi i de les polítiques d'austeritat està tenint un efecte dramàtic en algunes ciutats i pobles de Catalunya, fet que està accentuant la segregació urbana entre la població benestant i la població amb menys recursos, és a dir, s'estan accentuant les desigualtats de forma alarmant.

La pèrdua de protecció pública, tant en prestacions socials com en serveis directes, els copagaments i les dificultats d'accessibilitat a molts serveis públics que bé endureixen les condicions d'accés, bé desapareixen del servei públic, persones amb dificultats per sobreviure bé perquè no treballen en una ocupació digna, contra la seva voluntat, bé perquè no poden so-

breviure amb els seus indignes salaris resultat de la reforma laboral del 2012.

Tots aquests factors estan fent créixer a passes de gegant la vulnerabilitat de les poblacions i barris més desfavorits.

Per això, cal que els governs tornin a posar el focus a incidir de forma intensiva des del sector públic en aquestes poblacions i barris de Catalunya, que han vist sorgir iniciatives de cooperació i solidaritat veïnal que han evitat l'esclat social, però que no poden solucionar les dinàmiques de desigualtat i segregació urbana creixents, ni els alts índexs d'atur i manca d'ingressos d'una immensa majoria de veïns i veïnes, o els problemes d'infrahabitatge, mancances educatives o problemes de salut vinculats a la situació de vulnerabilitat, etc.

És per aquest motiu que presentem la següent Proposta de Resolució:

El Parlament de Catalunya constata:

1. Que la Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial és un bon instrument per evitar la degradació i ha servit per aconseguir la inclusió i la cohesió social, així com per millorar les condicions de vida de molts ciutadans i ciutadanes.

2. Que el Govern de la Generalitat ha aturat l'aplicació de la Llei 2/2004, de 4 de juny, amb les conseqüències negatives que està comportant en els ajuntaments el deute que hi té pendent, així com en els ciutadans beneficiaris d'aquesta llei.

3. Que cal un nou impuls de la Llei 2/2004 per tornar a posar la lluita contra la segregació urbana com a una de les prioritats de les polítiques públiques de la Generalitat de Catalunya.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Fer una diagnosi dels barris en situació de més vulnerabilitat a Catalunya, tot identificant les mancances dels seus veïns i veïnes pel que fa a necessitats bàsiques: alimentació, habitatge, ingressos mínims, educació i accés als serveis públics bàsics.

2. Fer convocatòries de la Llei 2/2004, dotades amb recursos extraordinaris, que permetin:

– Posar en marxa plans plurianuals de rehabilitació d'habitatges i regeneració urbana dels barris amb més vulnerabilitat, donada la necessitat d'habitatge social de moltes famílies i de la urgència de millorar l'eficiència energètica de les llars per a reduir la factura energètica.

– Posar en marxa programes de formació i treball vinculats a la rehabilitació en eficiència energètica, que incloguin la formació dels treballadors del barri

en la rehabilitació energètica, i alhora contribueixin a una millor utilització del parc d'habitatges i equipaments públics amb l'estalvi energètic.

3. Promoure l'economia social i solidària i el treball comunitari amb les entitats de cada barri amb mesures per a:

– Impulsar dispositius per a la creació i la consolidació d'empreses de base social per a la prestació de serveis de proximitat a l'entorn del barri.

– Crear una xarxa de cooperació i contractació entre les diferents entitats i organitzacions existents al barri, a partir de l'aliança entre tots els actors (persones físiques i persones jurídiques) implicades i interessades, per impulsar conjuntament l'economia al servei de les persones i de proximitat.

– Contribuir a la creació d'un mercat social; espai estable al territori, d'intercanvi de béns i serveis entre empreses i iniciatives d'economia al servei de les persones i ciutadania i consumidors sensibles, que es basi en la proximitat i la cooperació. La Generalitat ha de donar suport a aquesta economia a través de la contractació pública.

4. Convocar *Plans educatius d'entorn* amb recursos extraordinaris per donar resposta integrada en l'àmbit de proximitat a les necessitats educatives dels nens, nenes, nois i noies amb més vulnerabilitat amb l'objectiu de:

– Contribuir a l'èxit acadèmic i millorar les condicions d'escolarització.

– Potenciar la participació en activitats i espais de convivència de l'entorn escolar.

– Millorar les competències lingüístiques en un marc de respecte i valoració de la diversitat lingüística.

– Potenciar l'educació en valors i el compromís cívic.

– Potenciar l'educació en el lleure.

– Potenciar el treball i l'aprenentatge en xarxa de tots els agents educatius que operen en el territori.

5. Convocar el nou programa *Salut als barris* per a aquells barris en situació de més vulnerabilitat identificats en la diagnosi de necessitats bàsiques no cobertes, per tal de corregir les desigualtats en salut i millorar la salut dels veïns i veïnes del barri.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 3

Un model d'intervenció social basat en un sistema de serveis socials ben dotat per donar resposta a les desigualtats i a l'emergència social

Tal i com diu la Llei de 2007 de Serveis Socials aprovada per unanimitat en aquest Parlament, en el seu preàmbul, els serveis socials són el conjunt d'interven-

cions que tenen com a objectiu garantir les necessitats bàsiques dels ciutadans, posant l'atenció en el manteniment de llur autonomia personal i promovent el desenvolupament de les capacitats de les persones, en un marc de respecte per la dignitat de les persones.

A partir d'aquest i d'altres marcs legals referents, el sistema català de serveis socials estava immers en el seu procés de construcció i consolidació quan, en els últims anys, s'ha vist absolutament sobrepassat per l'augment desaforat de la demanda social provocada pel context de crisi econòmica i la inacció per part dels Governos.

Augment dramàtic de l'atur, de les persones registrades a les oficines del SOC que no cobren cap prestació ni subsidi, més de 100.000 catalanes sense cap ingrés, entre els menors de 16 anys hi ha un 26,4% de risc de pobresa, són indicadors clars de que el nostre país es troba en una situació d'emergència social i requereixen mesures urgents per contenir l'augment de la pobresa i les desigualtats.

En aquest context, els serveis socials bàsics troben desbordats davant de multitud de noves demandes i noves situacions per les que tenen poques respostes. L'oferta de serveis és inadequada per afrontar les tres problemàtiques bàsiques que estan arribant als serveis socials: la cobertura de l'alimentació, l'habitatge i algun tipus d'ingrés bàsic. El tractament que s'està donant a la majoria d'aquests problemes és d'urgència. Per exemple les intervencions en habitatge o bé en renda són palliatives o reactives. La cartera de serveis vigent, elaborada en un context de pre-crisi, no pot donar resposta a les actuals necessitats i això posa en risc als equips de professionals dels serveis bàsics que pateixen la pressió de la demanda social cada cop amb menys recursos.

Les decisions preses pel Govern de la Generalitat estan agreujant encara més la situació, eliminant drets subjectius com el de la RMI que ha reduït un 23,6% els seus beneficiaris en dos anys, dificultant el desplegament dels marcs legals com la Llei de infància o la de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència, implementant retallades pressupostàries que comporten un clar increment de l'empobriment de la ciutadania i una major desigualtat social, o bé impulsant iniciatives basades en models de beneficència com la Marató contra la pobresa.

En aquest marc han estat molts ajuntaments, els que estan desenvolupant diferents iniciatives per fer front a la situació, des de models d'intervenció social no assistencialistes, basats en la promoció de l'autonomia personal, en intervencions integrals i enfocaments comunitaris. Sempre amb la voluntat de reduir les desigualtats socials en les ciutats i pobles del nostre país.

A més, aquest 2014 el Govern del PP, en nom d'una suposada eficiència ha aprovat una llei que elimina

les competències socials dels ajuntaments i amb elles, la possibilitat de treballar des de la proximitat per fer front als problemes socials tot enfortint la comunitat. Amb la nova llei de governs locals els ajuntaments es queden sense competències per poder intervenir socialment.

En aquest context els serveis socials bàsics poden entrar en una situació de col·lapse. Per tant, és evident que el nostre país necessita un pla de xoc per abordar aquest context d'emergència, que passi fonamentalment per pressupostos prioritzats des de la lògica social, la fortalesa del sistema català de serveis socials, la absoluta coordinació i col·laboració institucionals amb els ajuntaments i amb les entitats del tercer sector que també estan intervenint.

Per això fem la següent Proposta de Resolució,

El Parlament insta el Govern a:

1. Instar el Govern de l'Estat a habilitar un Fons Extraordinari d'Emergència contra la Pobresa i l'Exclusió Social per reforçar els mecanismes d'atenció directa a les persones i les famílies en situació de vulnerabilitat, amb especial atenció a la cobertura de les necessitats de la infància que realitzen majoritàriament els serveis socials municipals i les entitats socials, així com contribuir a garantir al finançament de la Renda Mínima d'Inserció.
2. Enfortir el Sistema català de Serveis Socials, revisant, adaptant, reforçant i aprovant una nova cartera de serveis adaptada a les noves necessitats socials. Incorporar en la nova cartera la garantia d'aliments i els ajuts pel manteniment de l'habitatge, sempre des de la necessària coordinació i col·laboració entre la Generalitat, les administracions locals i les entitats socials.
3. Prioritzar les partides pressupostàries al Govern de la Generalitat, a l'àmbit de serveis socials que permeti millorar substancialment la dotació dels contractes programes adreçats als ajuntaments i les subvencions i contractes amb proveïdors i entitats del tercer sector.
4. Dotar dels recursos adequats les partides d'emergència social, augmentant un 50% més, per fer front a les necessitats més greus com la cobertura de les necessitats bàsiques alimentàries de la ciutadania, especialment de la infància, l'accés a l'habitatge digne o bé els subministraments.
5. Desenvolupar mesures de suport adreçades a les necessitats específiques dels col·lectius més vulnerables i més afectats per la pobresa: les dones, la infància, la gent gran dependent, i les persones estrangeres sense xarxes familiars o bé comunitàries.
6. Blindar, amb la llei de Governos locals i les Hisendes locals, els municipis catalans i garantir el seu finançament suficient, a més d'assumir el compromís de liquidar el deute pendent amb els Ajuntaments.

7. Instar el Govern Espanyol a recuperar el finançament de la part corresponent a l'Estat del Pla Concertat de Prestacions Bàsiques de Serveis Socials per a les Corporacions Locals, per tal d'assegurar el manteniment i funcionament dels serveis socials de proximitat en els governs locals.

8. Pel que fa a la proposta del Pacte de Lluita contra la Pobresa i per la inclusió social, fer-lo possible amb el lideratge del conjunt del Govern, el treball conjunt i el compromís que faci possible un acord de país per a la dignitat amb totes les forces polítiques, institucions i agents socials contra la pobresa. El Pacte ha de garantir en tot cas:

- Una diagnosi compartida i avaluació de les mesures que s'han implementat en els darrers anys.

- Un acord que inclogui un pla d'acció clarament definit amb mesures adients, calendari i amb dotació pressupostària quantificada i adequada.

- Diferenciar mesures de xoc i estratègiques, definint clarament un pla de mesures d'acció urgent amb la suficient dotació pressupostària per fer front a la situació d'emergència social que vivim i unes línies a mig termini.

9. Pel que fa a les prioritats en matèria de salut i equitat:

1. El Parlament constata que l'increment de les desigualtats socials tenen conseqüències en la salut de les persones i que les desigualtats en salut tenen relació directa amb les desigualtats socials.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Desenvolupar, en el marc del Pla Interdepartamental de Salut Pública, un programa de prevenció i detecció precoç de les malalties i els trastorns mentals, amb especial atenció als suïcidis i addiccions, i les conseqüències en salut de les creixents desigualtats socioeconòmiques.

b) Garantir l'equitat en l'accés als serveis de salut per a tots els ciutadans i ciutadanes i endegar accions en el marc de l'atenció primària comunitària d'aquells barris i zones de Catalunya amb un alt índex d'atur i risc d'exclusió social, tot endegant si s'escau, programes específics de prevenció i tractament del sobrepès i l'obesitat

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 4

Ocupació

A Catalunya i a Espanya estem vivint els pitjors moments en dècades pel que fa a l'ocupació i a les possibilitats dels ciutadans d'exercir el dret que els atorga l'article 40 de la Constitució Espanyola i l'article 25 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, el dret al treball.

Per una banda, i després del segon any d'aplicació de la Reforma Laboral aprovada pel PP i CiU, veiem

com estem patint una agressió a les bases de la democràcia social, a partir del desequilibri en la negociació col·lectiva i de l'anul·lació del paper dels representants dels treballadors com a agents imprescindibles per a la viabilitat econòmica i empresarial, amb una devaluació salarial i de condicions laborals que només contribueixen a la contracció de l'economia i a l'empobriment dels ciutadans i les ciutadanes.

Per l'altra, les polítiques d'austeritat que ha marcat la UE han portat els estats membres, especialment els països del sud, i en concret el nostre país –amb una rigidesa extrema de control de dèficit i deute per resoldre els problemes generats del sector financer– a l'escanyament de l'administració, una alta destrucció d'ocupació en el sector públic i el desmantellament dels serveis públics, que fan contraure l'economia i posen en risc l'estat del benestar i l'accessibilitat dels ciutadans més vulnerables als serveis públics.

La manca d'una política econòmica i social a Catalunya i a Espanya que impulsi un canvi de model productiu per a una ocupació sòlida i de qualitat, així com la inexistència de mesures per a la reactivació econòmica –reflectida en els pressupostos públics de 2013 i 2014 a Catalunya i a Espanya–, albiren un llarg període fins que no es produeixi la creació efectiva d'oportunitats laborals per als 820.400 aturats (EPA 4T) que hi ha Catalunya, que veuen dia a dia minvats els seus drets i les possibilitats de desenvolupar una vida digna.

El Parlament de Catalunya constata:

- Que la vigència de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral ha provocat la destrucció massiva d'ocupació, la precarització laboral, la devaluació salarial i l'increment de la pobresa, minvant la dignitat dels treballadors i les treballadores.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

- Demanar al Govern de l'Estat la derogació de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral atesos els efectes negatius, de destrucció i precarització de l'ocupació, alhora que ha contribuït a la devaluació salarial, l'increment de les desigualtats socials i la pobresa.

- Garantir les relacions laborals contractuals, la igualtat salarial i de condicions laborals entre dones i homes, evitar abusos i incompliments en matèria de jornada laboral, temps del treball i salaris.

- Impulsar un pla d'actuació intensiu per combatre l'economia submergida i el frau en la contractació.

1. Acció de xoc per a l'adquisició de competències bàsiques

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

- Destinar 40 milions d'euros a la reformulació del programa *Forma i contracta* perquè les empreses col·laborin en la contractació durant sis mesos de persones aturades que no percebin cap prestació i no disposin de la titulació d'ESO o equivalent, per formar-se en competències bàsiques alhora que desenvolupen l'activitat laboral a l'empresa.

- Els dos primers mesos de contracte es faran cinc hores de formació retribuïdes i tres de treball efectiu. Els dos mesos següents quatre hores de treball retribuïdes i quatre hores de formació i els dos darrers mesos vuit hores de treball retribuïdes per l'empresa col·laboradora. Les hores de treball seran retribuïdes segons les condicions laborals en l'àmbit de la seva prestació de serveis i les educatives finançades per el sector públic segons el SMI.

2. Pla de rescat per a persones aturades de llarga durada

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a acomplir les mocions 8/X, 12/X, 17/X, 22/X i la resolució 323/X del Parlament de Catalunya en tots els seus apartats i a adoptar mesures urgents i específiques destinades als treballadors de quaranta-cinc anys o més en situació d'atur de llarga durada, entre altres:

- Una borsa de treball per a majors de 45 anys.
- Incentius a les empreses per a la contractació d'aquestes persones.
- Fer accions per a la millora de l'ocupabilitat i l'ocupació de les persones aturades de llarga durada.
- Impulsar programes de formació i treball per a les persones de quaranta-cinc anys o més, prioritzant el col·lectiu d'aturats de llarga durada.
- Posar en funcionament un dispositiu de reconeixement de competències amb caràcter preferent.
- Aplicar polítiques actives específiques de qualificació i requalificació professionals per a persones de quaranta-cinc anys o més i aturades de llarga durada.
- Establir un sistema de beques per assistència a la formació per a persones amb responsabilitats familiars.
- Fer accions de suport a l'autoocupació mitjançant programes d'assessorament i acompanyament a la iniciativa emprenedora.
- Incentivar, orientar i acompanyar les persones de quaranta-cinc anys o més en la recerca de feina.
- Ajudes a l'autoocupació/emprenedoria per a l'impuls de projectes empresarials, a través de l'assessorament i el suport financer públic, amb especial èmfasi en les iniciatives de l'economia social.

- Incentius a la contractació estable d'aturats de llarga durada (amb especial tractament de les empreses del tercer sector i l'economia social).

- Assegurar la disponibilitat de formació ocupacional per tal que les persones aturades que no disposen de les competències bàsiques definides per la Unió Europea puguin obtenir-les amb l'oferta de cursos del Servei d'Ocupació de Catalunya.

3. Atur juvenil

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a acomplir la Resolució 301/X del Parlament de Catalunya, sobre la situació de la joventut en tots els seus apartats i especialment pel que fa a:

- Programa de garantia juvenil, adoptat com a política prioritària pel darrer Consell Europeu, sigui l'eix central de les polítiques destinades als joves menors de trenta anys. Aquesta garantia ha de fer efectiu el dret de dels ciutadans catalans a tenir accés, abans de quatre mesos a comptar de la finalització d'estudis o d'una activitat laboral, a una nova feina, a una formació o orientació laboral o a unes pràctiques formatives remunerades. El Programa de garantia té com a objectiu la inserció laboral estable dels joves. La Generalitat, tenint en compte que el Programa de garantia s'ha de finançar també amb fons europeus, ha d'aportar a aquesta política recursos propis suficients per a fer-la realitat.
- Garantir la millora del currículum dels joves, per mitjà de la formació i les polítiques actives d'ocupació, amb un interès especial en el reciclatge de persones amb baixa formació. S'ha d'assegurar un sistema universal i gratuït d'orientació professional especialitzada per a tots els joves en situació d'atur o amb contractes precaris de treball.
- Facilitar la disponibilitat de beques de formació i crèdits salari destinats a donar resposta a les persones amb menys qualificació professional adquirida i que, en molts casos, ni treballen ni estudien.
- Garantir ajuts a l'autoocupació i a l'emprenedoria per a l'impuls de projectes empresarials per a joves, per mitjà de l'assessorament i el suport financer públic. Aquest capítol ha de fer un èmfasi especial en les iniciatives de l'economia social.
- Garantir incentius als contractes per a joves, amb un tractament especial de les empreses del tercer sector i l'economia social.
- Garantir la dotació pressupostària del pla de xoc de lluita contra la desocupació juvenil, que ha d'ésser aproximadament de 150 milions d'euros..

4. Pla extraordinari «Treball als barris»

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

– Fer una convocatòria extraordinària del projecte «Treball als barris» per al disseny de projectes integrals als barris i/o municipis amb majors necessitats de reequilibri territorial i social, amb percentatges d'atur superior al 25% i amb baix nivell de renda. La convocatòria ha d'incloure mesures per a la contractació, per part dels ajuntaments, de persones amb especials dificultats d'inserció (joves, desocupats de llarga durada, persones de quaranta-cinc anys o més i persones en risc d'exclusió social) així com dispositius de suport a la formació i la inserció laboral, i programes de desenvolupament local i accions innovadores.

5. Persones amb discapacitat i/o especials dificultats

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a garantir el dret al treball de les persones amb discapacitat tot:

- Assegurant la subvenció que fa possible el manteniment dels llocs de treball dels Centres Especials de Treball.
- Garantint el finançament dels Serveis d'Integració Laboral, dels itineraris d'inserció i del treball amb suport.
- Mantenint i potenciant en els processos de contractació pública que duguin a terme tant els diferents departaments de la Generalitat com les empreses i els organismes públics que en depenen clàusules socials condicionants del contracte per a promoure l'ocupació de persones amb dificultats especials d'inserció.

6. Pel que fa al Diàleg Social

1. El Parlament constata la importància del Diàleg Social entre el Govern i els agents econòmics i socials per tal d'aconseguir una societat més inclusiva, cohesionada i més justa, desenvolupant instruments polítics globals en què, implicant al conjunt d'actors econòmics, socials i polítics més rellevants, s'acordin prioritats polítiques, mesures i inversions econòmiques necessàries.

2. El Parlament insta el Govern a intensificar el diàleg social amb els agents econòmics i socials en el marc de l'Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana incloent en les propostes mesures concretes, calendaris i compromisos econòmics.

7. Pel que fa al Sistema de Pensions Públic

Instar el Govern de l'Estat a:

1. Derogar immediatament la llei 23/2013 reguladora del factor de sostenibilitat i índex de revaloració del sistema de pensions de la seguretat social, retornant a l'establert a l'article 48 del RD Legislatiu 1/1994 pel que s'aprova el text refós de la llei general de la seguretat social abans de la seva modificació.

2. Incrementar progressivament la pensió viudetat.

3. Derogar la disposició addicional vigèsimasetena de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2014, per la qual es suspèn l'increment de les pensions de viudetat més baixes. El Govern ha d'establir les mesures per augmentar progressivament i paulatinament la quantia de les pensions de viudetat de les persones beneficiàries que, amb una edat igual o superior als 65 anys, no tinguin dret a una altra pensió pública o als ingressos de treball o de qualsevol altre natura que superin el límit d'ingressos establerts per a cada moment per a la pensió mínima, fins a arribar en el 2020 al 60% de la seva base reguladora.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 5

Educació: la millor inversió social i la millor garantia d'equitat

Tal i com assenyala el parlament Europeu en el seu informe sobre la pla plataforma europea contra la pobresa i l'exclusió social (2011/2052(INI), la sortida efectiva i absoluta de la pobresa s'aconsegueix només si l'increment dels instruments de protecció social s'acompanyen amb un esforç decidit d'itineraris de formació i educació a tots els nivells; es recolzen el desenvolupament de sistemes d'educació més integradors que ataquin l'abandonament escolar i permetin als joves procedents de grups desfavorits accedir a uns nivells escolars més elevats per lluitar contra la transmissió de la pobresa entre generacions, es recolza l'acreditació de competències i s'apliquen correctament programes de formació i transició escola-treball.

A Catalunya estem lluny de seguir aquesta estratègia, ans al contrari, al situar-nos en el grup de regions europees que més s'ha retallat en Educació. En un moment d'augment de les necessitats per part d'una part important de la ciutadania i de creixement de la taxa de risc de pobresa especialment en la infància, l'aprovació dels darrers pressupostos públics han comportat una rebaixa de recursos per a totes les polítiques educatives al nostre país, però especialment a l'ensenyament públic. Amb un 30,9% de taxa de risc de pobresa infantil, segons l'estimació feta per la UNICEF a partir dels resultats provisionals de l'Enquesta de Condicions de Vida 2012, cal constatar que tenim un sistema educatiu que atén amb menys recursos a infants amb famílies amb menys ingressos econòmics, amb més pobresa i precarietat social, i amb més desigualtats socials. En aquest sentit, la despesa pública per alumne s'ha reduït el doble en el sector públic (on s'escolaritza la majoria de l'alumnat amb problemàtica socio-econòmica) respecte del sector concertat.

La situació econòmica del país, les finances públiques i les decisions del Govern estan amenaçant les condicions de vida dels infants. Més precarietat a la societat

i menys inversió per part de les administracions està generant un risc que posa en qüestió un objectiu que l'escola ha de perseguir com és neutralitzar l'efecte de l'increment de la desigualtat social sobre els resultats educatius.

La Fundació Bofill ha presentat l'*agenda de la política educativa a Catalunya: una anàlisi de les opcions de govern (2011-2013)* on analitza les principals mesures de la política educativa desplegades pels darrers dos governs de la Generalitat (2011-2013) i avalua fins a quin punt les mesures polítiques adoptades responen únicament als condicionants de la crisi econòmica i l'austeritat, externs al sistema educatiu, o bé expressen unes opcions polítiques determinades. Les conclusions de l'estudi apunten que els condicionants externs, no expliquen la magnitud ni el biaix de la reducció de recursos en educació (d'un 20,6% en quatre anys) ja que tot i la crisi i les polítiques d'austeritat aplicades, aquests no són factors suficients per entendre l'abast i les característiques de les retallades en ensenyament.

Davant d'aquesta situació i des del convenciment que l'educació és la millor inversió social i la millor garantia d'equitat.

El Parlament insta el Govern de la Generalitat a:

1. Recuperar la despesa en educació del pressupost 2012 i, en tot cas, destinar-hi més recursos, en compliment de la disposició final segona de la Llei 12/2009, d'Educació de Catalunya, sobre inversió en educació en relació amb l'índex del PIB del nostre país.
2. Suprimir els concerts amb les escoles que segreguen per sexe i els concerts adreçats als ensenyaments postobligatoris tot destinant els recursos alliberats a la millora de l'equitat de l'ensenyament obligatori públic.
3. Restablir el finançament de les places públiques de 0-3 anys amb un mòdul econòmic de 1.600 euros per alumne/curs, per aquest curs escolar 2013-14, i reconèixer el primer cicle de l'educació infantil com l'etapa més decisiva per al desenvolupament de l'infant i, consegüentment, per a la igualtat d'oportunitats dels alumnes més desfavorits, tal com demostren els experts de l'OCDE.
4. Reincorporar, per al present curs escolar, les beques adreçades a les escoles bressol públiques, com a mesura d'equitat, donat que van ser eliminades l'exercici 2012.
5. Restablir la convocatòria d'ajuts, per al curs 2014-15, destinats a l'adquisició de llibres de text, material didàctic complementari i informàtic per a l'alumnat d'educació primària i secundària escolaritzat en centres sostinguts amb fons públics.
6. Restablir els ajuts destinats a les AMPES per accions com la socialització i reutilització de llibres,

les activitats extraescolars o l'acollida matinal, ja que els indicadors educatius demostren que el rol de les famílies i la qualitat dels usos del temps de lleure és clau per a l'èxit escolar.

7. Fer front a la insuficiència i al retard en el pagament de les beques de menjador i garantir les seva suficiència.

8. Destinar beques i ajuts, per al proper curs 2014-15, per accedir als estudis post-obligatoris davant la instauració o l'augment de les taxes a la Formació Professional i a la Universitat públiques.

9. Responsabilitzar-se, en el present exercici 2014, del cost del transport i el menjador escolar, particularment en nuclis de població allunyats o en zones rurals.

10. Recuperar els vetlladors i els professionals especialitzats de suport als centres públics, per al proper curs 2014-15, adreçats als alumnes de necessitats educatives especials.

11. Destinar recursos suficients per a les aules d'acollida i les unitats de suport a l'Educació Especial (USEE) imprescindibles per no fer perillar l'escola inclusiva, per a tot l'alumnat.

12. Desplegar un Pla d'acció, en tres mesos, perquè els centres d'Educació Especial siguin centres de referència i suport a la inclusió.

13. Reprendre, immediatament, el diàleg amb les entitats representatives del sector d'Educació Especial per elaborar, conjuntament, una pla d'acció per incrementar la inclusió a l'escola ordinària.

14. Donar sortida, de manera immediata, a les propostes de Formació Professional per als alumnes amb Necessitats Educatives Especials i als programes de transició a la vida adulta, elaborades per les entitats representatives de l'Educació Especial.

15. Cobrir amb promotores escolars, al setembre del 2014, tots els Centres d'Atenció Educativa Preferent (CAEP) que disposaven d'aquest suport, els darrers cursos, i que atenen els col·lectius amb alts índex d'absentisme.

16. Reduir la ràtio dels centres educatius ubicats en entorns desfavorits socioeconòmicament, cara al proper curs escolar, i per tant es revisi la proposta de reducció de grups de P3 en els centres on es donin aquestes situacions.

17. Reprendre les mesures de reequilibri escolar de l'alumnat entre tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya per evitar la segregació escolar dels centres, recuperant el rol estratègic dels convenis de coresponsabilitat, les zones educatives, les Oficines Municipals d'Escolarització i les Taules Mixtes d'Escolarització, començant al setembre del 2014 amb l'atenció de la matrícula viva fins a la incorporació

d'aquestes mesures dins el proper procés de preinscripció i matriculació de l'any 2015.

18. Impulsar i potenciar la tasca de la Comissió Mixta per afavorir la coresponsabilitat entre el Departament d'Ensenyament i les entitats municipalistes posant especial èmfasi en el seguiment dels centres municipals públics i dels programes conjunts per aconseguir el major grau d'equitat educativa dins i fora del sistema educatiu.

19. Retirar, amb la modificació enguany de la norma, els criteris destinats a l'admissió de l'alumnat que comporten el fet de reforçar l'escolarització per llinatge.

20. Incrementar el nombre de centres que cobreixen la sisena hora, començant per al proper curs 2014-15, per a les realitats escolars que presenten majors dificultats en la consecució d'uns bons resultats escolars fins a la implantació definitiva en tots els centres públics, amb l'objectiu d'equiparar l'oferta educativa per a tots els alumnes del Servei d'Educació de Catalunya.

21. Cobrir les substitucions i les baixes del professorat de manera immediata a tots els centres educatius públics.

22. Finançar, amb aquest exercici 2014, els Plans Educatius d'Entorn i a d'altres programes d'èxit, de cohesió social i de lluita contra l'absentisme per millorar l'èxit escolar i reforçar la implicació dels agents territorials amb els centres educatius.

23. Dissenyar programes, en quatre mesos, que garantissin segones oportunitats i reforcin la permanència dels alumnes més desafavorits dins el sistema educatiu amb mesures directament dirigides a l'ensenyament postobligatori, als centres d'adults i a la formació permanent al llarg de la vida.

24. Presentar un programa de lluita contra l'abandonament escolar, des d'una perspectiva de treball transversal de les diferents conselleries del Govern implicades, i que compti amb la col·laboració dels ens locals.

25. Demanar al Govern de l'Estat el duplicar el nombre de places per aconseguir la certificació de la qualificació professional en funció de l'experiència laboral, per al proper curs escolar, per tal d'oferir un major grau d'oportunitats de promoció i d'inserció en funció de les noves demandes del mercat de treball.

26. Presentar, abans de la finalització del present curs, els resultats de l'impacte de la jornada compactada del curs 2012-13, en funció dels resultats escolars obtinguts per l'alumnat, detallant el nombre, tipus i grau de cobertura de les activitats extraescolars que s'han generat en els centres de secundària; donat que els estudis demostren que la jornada matinal és un factor agreujant de les desigualtats educatives.

27. Desplegament, en el proper semestre, d'un programa amb accions i recursos específiques per a les zones educatives i els centres que escolaritzen alumnes amb majors dificultats que continguin elements d'autonomia i mecanismes de compensació i reforç, per atendre amb un major grau de solvència el seu alumnat.

28. Aportar, en la propera sessió, les dades de resultats de graduats en l'ESO que s'extreuen de l'avaluació dels alumnes matriculats i, també, dels alumnes avaluats al final del 4t d'ESO, juntament amb el nombre d'alumnes que han marxat del sistema educatiu sense haver arribat al 4t d'ESO; per tant sense haver acabat satisfactòriament l'ensenyament obligatori.

29. Redreçar el Pla d'Actuació Ofensiva de país a favor de l'èxit escolar amb la coresponsabilitat dels diferents agents educatius, socials i econòmics per tal que s'incorporin actuacions que tinguin en compte els condicionants d'entorn socioeconòmic de l'alumnat.

30. Crear l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació d'acord amb el que estableix la Llei 12/2009, d'Educació de Catalunya per garantir l'objectivitat i la transparència en l'avaluació de l'Administració Educativa, en el 2014.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 6

Infància

A Catalunya els darrers anys la situació de pobresa entre els infants està augmentant i actualment hi ha 435.000 infants i adolescents menors de 18 anys que viuen en llars per sota del llindar de la pobresa.

El Govern, amb les seves polítiques d'austeritat i retallades, ha provocat que hagi augmentat la pobresa infantil i que els drets dels infants a un nivell bàsic de benestar, tal i com estableix la Convenció de Nacions Unides sobre els Drets dels Infants i la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, es vegin vulnerats. Els efectes de la crisi i les polítiques d'austeritat intensifiquen que hagi cada vegada més els infants en risc d'exclusió, sinó que, aquests infants siguin cada vegada més pobres.

La caiguda dels ingressos de les famílies i la pujada dels costos dels productes i els serveis estan afectant a les necessitats bàsiques de les persones, especialment, a l'alimentació, la salut i l'habitatge. Les famílies amb infants a càrrec i en situació de vulnerabilitat són les que estan patint més l'atur o la precarització laboral i el seu endeutament.

A Catalunya, 7 de cada 10 desnonaments que es produeixen, són casos de famílies amb infants a càrrec.

Per altra banda, el Govern està reduint la inversió pública en serveis bàsics per a la infància com són l'edu-

cació, les escoles bressol i la salut i redueix les ajudes públiques a les famílies perquè puguin fer front a la seva situació de vulnerabilitat i es puguin fer responsables de proporcionar les condicions de vida per al desenvolupament dels seus fills. En aquest cas, tal i com marca la Convenció de Nacions Unides sobre els Drets dels Infants, *«els governs tenen la obligació de garantir a les famílies el suport, especialment, en l'alimentació, la roba i habitatge»*.

És per aquest motiu que presentem la següent proposta de resolució:

1. El Parlament de Catalunya constata que:

a. A Catalunya la pobresa entre els infants ha augmentat i s'ha intensificat, actualment hi ha 435.000 infants i adolescents menors de 18 anys que viuen en llars per sota el llindar de la pobresa.

b. Les polítiques d'austeritat que està duent a terme el Govern, a través de les retallades en els capítols d'atenció a la infància, especialment en l'etapa de 0 a 3 anys, la falta d'ajuts a les famílies amb fills en càrrec, els ajuts derivats als infants amb dependència, i la falta d'accés a la Renda Mínima d'Inserció, estan provocant que augmenti la pobresa a Catalunya.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a. Crear una Estratègia Nacional per a la lluita contra la pobresa infantil amb totes les forces polítiques del país i posar al centre de l'agenda la realització de polítiques més eficaces dirigides a reduir la pobresa infantil i corregir les desigualtats socials dels menors i que comptin un augment de recursos econòmics. I a tal efecte convocar el proper trimestre signants del Pacte d'Infància per presentar una proposta del Govern pels progenitors d'infants en situació vulnerables que inclogui: mesures per augmentar les polítiques de transferències a famílies pobres amb infants, per millorar els serveis d'acompanyament que ofereixen assessorament a famílies i suport educatiu a infants vulnerables així com serveis per promoure conciliació de vida laboral i familiar per famílies en situació de vulnerabilitat.

b. Reforçar les polítiques d'infància en el contracte programa amb els ajuntaments per normalitzar, des dels serveis socials, programes de prevenció i atenció a les famílies amb infants a càrrec en situació de vulnerabilitat.

c. Garantir l'accés a la renda mínima d'inserció a totes les famílies vulnerables amb fills a càrrec per tal de prestar una atenció adequada i assegurar la igualtat d'oportunitats dels menors

d. Augmentar la inversió en les escoles bressol i infants de 0 a 3 anys per garantir l'accessibilitat i assegurar la suficiència de recursos econòmics públics a través de beques segons les rendes familiars, que evitin l'exclusió de les famílies per raons econòmiques.

e. El Departament de Benestar conjuntament amb els Ajuntaments, en coordinació amb les entitats d'acció social i del lleure, han de planificar la provisió gratuïta de places suficients de casals i colònies d'estiu al conjunt de municipis per garantir l'accés de tots els nens i nenes en situació de pobresa i amb possibles problemes de malnutrició infantil, per al desenvolupament del potencial dels infants i la reducció de les desigualtats alimentàries, educatives, culturals i socials dels menors.

f. Garantir l'atenció sanitària dels infants incorporant a la cartera de serveis les atencions sanitàries bucodentals i de dèficits sensorials, importants per al desenvolupament dels menors, i ampliant els programes de salut mental per a infants i joves.

g. Restablir progressivament les prestacions per fills a càrrec, parts múltiples, adopcions i acolliments, i garantir per al 2014 que totes aquelles famílies amb ingressos inferiors a 35.000 euros puguin rebre-la.

h. Elaborar plans de millora per les famílies i els infants en situació de vulnerabilitat per garantir que els menors es mantinguin dins del nucli familiar i evitar la retirada de la custòdia dels fills per raons econòmiques.

i. Evitar els desnonaments d'habitatges de famílies amb fills menors a càrrec i garantir programes i ajudes destinades al lloguer o al pagament de les hipoteques segons la renda de les famílies.

j. Pel que fa a les dietes inadequades per causa de la crisi i risc de malnutrició infantil:

– i. Posar en marxa, en el proper trimestre del 2014, un protocol de detecció i atenció a la infància en risc de malnutrició que faci actuacions de prevenció i actuï sobre els casos ja detectats, treballant conjuntament amb els serveis socials municipals i els recursos dels menjadors escolars i socials, per garantir els mínims d'alimentació en els infants.

– ii. Restablir els Programes d'Atenció Domiciliària per Nadons, el Programa de Salut Escola i altres Programes de Salut Comunitària, que permetien la detecció i actuació davant de casos de malnutrició.

k. Publicar els recursos invertits, recaptats, i repartits en premis de la loteria «La Grossa» i destinar l'import íntegre dels beneficis obtinguts per a les mesures destinades a la lluita contra la pobresa infantil.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 7

Beques menjador

L'actual situació econòmica i les polítiques d'austeritat del Govern han provocat un augment de la pobresa infantil a Catalunya. Les famílies en situacions de vulnerabilitat estan patint per fer front a les despeses

de les seves llars i a les despeses d'alimentació dels seus fills, mentre que veuen reduïts els ajuts i prestacions públiques. Segons l'Informe de UNICEF, actualment, 1 de cada 3 beques menjador es neguen.

Durant aquesta legislatura el Parlament ha aprovat diverses mocions per garantir la cobertura de necessitats bàsiques d'alimentació dels infants i adolescents. Davant la manca de compliments de les resolucions aprovades i la manca de mesures per fer front als casos de malnutrició infantil a Catalunya, presentem la proposta de resolució següent:

Segons l'IDESCAT, actualment més de 50.000 infants menors de 16 anys pateixen situació de privació material severa que afecten a l'alimentació a Catalunya.

Les beques menjador esdevenen un instrument bàsic per combatre la pobresa i la malnutrició infantil i facilitador de l'escolarització, però actualment són insuficients en la cobertura i en la dotació econòmica.

Segons les persones expertes, la dotació econòmica de 40,2 M € de la Generalitat per a les beques de menjador, malgrat el darrer increment de la partida amb vuit milions d'euros, és encara insuficient donat que la cobertura només arriba al 24% dels alumnes amb risc de pobresa, i moltes sol·licituds amb el vistiplau de serveis socials no són satisfetes.

Els indicadors de vulnerabilitat corroboren aquesta necessitat de les famílies donat que entre l'any 2008 i el 2012 la taxa d'atur ha passat del 9% al 22,7%, el percentatge de llars amb infants sense cap membre ocupat ha augmentat del 5,8% al 16,6% i la taxa de risc de pobresa infantil ha sofert un increment del 17,6% al 26,4% (a l'any 2011) i fins el 30% segons les dades avançades del ECU 2012.

La persistència d'aquesta vulnerabilitat i la retallada de la despesa educativa en àmbits tan sensibles com les beques de menjador o en els recursos de suport de l'alumnat amb més dificultats incideixen en les situacions d'absentisme escolar i amplia, ostensiblement, la franja de la desigualtat entre l'alumnat.

Per aquests motius presentem la Proposta de resolució següent:

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Millorar, conjuntament amb les entitats municipals i els Consells Comarcals, la gestió d'ajuts de menjador adreçats als infants per al proper curs escolar 2014-2015 de manera que es garanteixi:

a) Que a inici del curs escolar es tinguin detectats els alumnes amb dret a beca menjador i el pagament dels ajuts es facin efectiu des de l'inici de curs de manera que s'asseguri que el programa funciona d'inici a final i els infants tinguin cobert l'àpat diari de principi a final de curs.

b) La cobertura del 100% del cost del menjador en tots els casos de pobresa extrema.

c) La possibilitat de demanar una beca de menjador escolar un cop iniciat el curs per les famílies amb situacions econòmiques sobrevingudes.

2. Garantir la partida pressupostària amb suficiència econòmica sobre el dret subjectiu de beques menjador per donar cobertura al conjunt d'infants amb situació de vulnerabilitat extrema, que es farà efectiva a través de l'augment d'ingressos i la disponibilitat dels recursos que el Departament d'Ensenyament destina actualment a cofinançar les escoles que segreguen per sexe.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 8

Habitatge

La situació econòmica de moltes famílies està generant que no tinguin llar o que moltes persones es vegin obligades a viure en condicions precàries o a abandonar els seus habitatges per manca de poder adquisitiu per pagar els lloguers o hipoteques. El cost de l'habitatge i dels subministraments bàsics superen els ingressos de les famílies que estan en situació de vulnerabilitat.

Catalunya és la Comunitat Autònoma on es practiquen més desnonaments, en el 2013 representaren la cinquena part de tots els desnonaments practicats a Espanya, on 7 de cada 10 desnonaments els pateixen famílies amb fills a càrrec.

Mentre que a Catalunya al voltant de 3.000 persones dormen al carrer, s'estima que n'hi ha al voltant d'uns 40.000 pisos desocupats que són propietat d'entitats financeres i de grans empreses.

Amb l'actual sistema normatiu generat per les lleis hipotecàries i d'arrendament, i tenint en compte la fragilitat de l'economia de les famílies en risc d'exclusió, cada cop es pateixen més desnonaments i la permanència de la càrrega del deute sobre les famílies es va augmentant.

1. El Parlament de Catalunya reconeix el dret de les persones a l'accés a un habitatge digne com una necessitat bàsica, tal i com estableixen els articles 26 i 47 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i manifesta que calen polítiques que atorguin garanties reals als afectats per una situació d'insolvència de forma immediata i garanteixin que no hi hagi cap família sense llar i cap llar sense família.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a. Generar un cens que comprovi i registri els immobles de Catalunya que es troben en situació permanent de desocupació per a:

i. Crear un cens real dels immobles desocupats.

ii. Destinar els immobles desocupats a les famílies desnonades i a les que no poden accedir a un habitatge per manca de recursos econòmics, propietat d'entitats financeres i grans empreses.

iii. Ampliar el parc d'habitatges d'emergència social.

iv. Destinar els pisos buits al mercat de lloguer social.

b. Expropiar de l'usdefruit dels habitatges desnonats que pertanyen a les entitats financeres que han rebut algun ajut del FROB, per un període mínim de 5 anys.

c. Establir un règim de sancions a les entitats financeres i a grans empreses que mantinguin pisos buits, durant més de 2 anys, tal i com es preveu a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, sobre el dret a l'habitatge.

3. El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat de crear una política d'habitatge i el foment d'habitatge de lloguer a preus assequibles. És per aquest motiu que el Parlament insta el Govern a:

a. Fomentar l'ampliació i el manteniment del parc públic de lloguer social.

b. Establir una bonificació fiscal per als propietaris que lloguin els seus habitatges per sota del 50% de l'IPREM.

c. Concertar amb les administracions locals un fons d'emergència social que es pugui gestionar a través dels serveis socials municipals i que garanteixi l'accés a l'habitatge de les persones o les famílies en situació de vulnerabilitat.

4. Els darrers anys, com a resultat de l'actual sistema normatiu generat per les lleis hipotecàries i d'arrendament, i tenint en compte la fragilitat de l'economia de les famílies en situació de vulnerabilitat, hi ha hagut un augment dels desnonaments de famílies que no han pogut fer front a la càrrega del deute dels seus habitatges. El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat d'abordar els desnonaments que es produeixen a través de mesures, com:

a. La potenciació de la mediació pública (hipotecària i de lloguer) com a suport de les famílies per a renovar el seu deute amb les entitats financeres.

b. La creació d'un fons social de gestió pública per atendre el dret a l'habitatge a les persones que es veuen privades d'una llar.

5. El Parlament insta el Govern a establir convenis amb els ajuntaments per gestionar localment els habitatges de titularitat de l'Agència d'Habitatge.

6. El Parlament manifesta la necessitat de impulsar mesures complementàries per fer gestions amb el sector privat per garantir que l'oferta d'habitatges de lloguer arribi a aquells que més ho necessitin. El Parlament insta el Govern de la Generalitat a no privatitzar el parc públic d'habitatges.

Palau del Parlament, 12 de març de 2014

Maurici Lucena i Betriu
Portaveu del GP SOC

Eva Granados Galiano
Diputada del GP SOC

Propostes de resolució presentades
pel Grup Parlamentari del Partit Popular
de Catalunya (reg. 58827)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 132 i 133 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre l'increment de la pobresa i les desigualtats (tram. 255-00006/10).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 1

Priorització de la lluita contra la pobresa

1. El Govern ha d'atendre com a prioritat absoluta la sortida de la crisi econòmica, la creació de llocs de treball i la lluita contra la pobresa. En aquest sentit, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

2. Impulsar una taula de coordinació permanent entre l'administració central, l'autonòmica i la local per establir mecanismes de lluita contra la pobresa.

3. Aprovar durant el primer semestre de 2014 un pla de col·laboració entre les institucions públiques i les entitats privades de lluita contra la pobresa. El pla haurà d'incorporar un seguit de mesures concretes i pràctiques, així com una memòria econòmica que permeti la seva fiscalització i seguiment.

4. Realitzar una modificació de les partides pressupostàries de la Generalitat de Catalunya que permetin destinar més de 300 milions d'euros a polítiques excepcionals de lluita contra la pobresa. Aquests fons es poden captar per exemple de:

a) La reducció del 15% de la partida 121 (Direcció i administració generals) dels departaments d'Economia i Coneixement, Ensenyament, Salut, Interior, Territori i Sostenibilitat, Cultura, Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Benestar Social i Família, Empresa i Ocupació i Justícia.

b) La reducció del 25% de la partida 531 (E-infraestructures) del Departament d'Empresa i Ocupació i de la partida 533 (Mitjans de comunicació social) del Departament de Presidència.

c) La reducció del 50% de la partida 111 (Òrgans superiors Generalitat i control extern) dels Departaments de Presidència i Governació i Relacions Institucionals, de la partida 121 (Direcció i administració generals) dels Departaments de Presidència i Governació i Relacions Institucionals, de la partida 451

(Promoció de la llengua catalana) del Departament de Cultura i de la partida 532 (Societat digital) del Departament de Governació i Relacions Institucionals.

d) La reducció del 75% de la partida 112 (Impuls i coordinació de l'acció de govern) del Departament de Presidència, de la partida 113 (Atenció ciutadana i difusió dels serveis de la Generalitat) del Departament de Presidència, de la partida 131 (Relacions institucionals i qualitat democràtica) del Departament de Governació i Relacions Institucionals, de la partida 231 (Relacions exteriors) dels Departaments de Presidència i Governació i Relacions Institucionals, de la partida 583 (Estadística) del Departament de Presidència i de la partida 584 (Avaluació de polítiques i estudis d'opinió) dels Departaments de Presidència i Governació i Relacions Institucionals.

e) La supressió de les partides 114 (Impuls de l'autogovern i del desplegament estatutari) i 132 (Organització, gestió i seguiment de processos electorals) del Departament de Governació i Relacions Institucionals.

5. Crear amb aquests recursos un Fons de Solidaritat per a la Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social que es destini al nou pla de col·laboració entre les institucions públiques i les entitats privades de lluita contra la pobresa; al desplegament del Pacte per la Infància i a ajudes als programes que portin a terme les entitats del tercer sector.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 2

Compliment dels compromisos en matèria social

El Govern ha de fer efectiu el desplegament del conjunt de legislació social aprovada pel Parlament de Catalunya amb l'objectiu de garantir uns serveis socials de qualitat i que donin resposta a les necessitats socials i econòmiques de la ciutadania de Catalunya. Per això, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Desplegar en la seva totalitat la Llei de Serveis Socials mitjançant l'aprovació d'una nova cartera de serveis i un model concertació, ràtios, funcions i coordinació dels professionals adaptats a les actuals necessitats socials.

2. Harmonitzar la Llei de Serveis Socials i la Llei d'autonomia personal per poder acomplir amb més eficàcia els seus objectius.

3. Desplegar completament la Llei de la Infància i Adolescència establint, en el marc del Pacte de la Infància, els recursos econòmics per la seva implementació.

4. Garantir el ple compliment de la Llei de Prestacions Socials de Caràcter Econòmic.

5. Donar compliment íntegre a les resolucions aprovades en aquesta legislatura al Parlament de Catalunya en l'àmbit de pobresa, inclusió i desigualtat, sobretot pel que fa a les següents mocions:

- a) Moció 10/X del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques d'inclusió social i d'eradicació de la pobresa
- b) Moció 34/X del Parlament de Catalunya, sobre la pobresa infantil i les beques de menjador
- c) Moció 35/X del Parlament de Catalunya, sobre la pobresa infantil
- d) Moció 42/X del Parlament de Catalunya, sobre la situació de la infància
- e) Moció 52/X del Parlament de Catalunya, sobre la sostenibilitat del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència
- f) Moció 55/X del Parlament de Catalunya, sobre les mesures contra la malnutrició infantil
- g) Moció 56/X del Parlament de Catalunya, sobre la pobresa energètica
- h) Moció 60/X del Parlament de Catalunya, sobre la renda mínima d'inserció
- i) Moció 64/X del Parlament de Catalunya, sobre l'escola inclusiva
- j) Moció 66/X del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques per a garantir el dret a l'habitatge i el reallotjament de famílies desnonades
- k) Moció 67/X del Parlament de Catalunya, sobre la infància
- l) Moció 74/X del Parlament de Catalunya, sobre la situació de les persones amb dependència
- m) Moció 84/X del Parlament de Catalunya, sobre la salut i la malnutrició infantils

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 3

Renda mínima d'inserció social

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a aprovar una reforma del sistema de rendes socials que estableixi una nova generació de renda bàsica. Aquesta reforma ha d'incloure com a mínim:

- 1. El compliment de l'article 24.3 de l'Estatut i a la Llei de Serveis Socials, on es reconeix el dret a la ciutadania a rebre els ingressos mínims necessaris per viure amb dignitat, i aquest ha d'articular una resposta que permeti donar l'adequat compliment a la normativa.
- 2. El reconeixement del dret subjectiu a la RMI i la recuperació de la universalitat de la prestació per a tots aquells que compleixin els requisits establerts.

3. L'establiment d'un sistema complementari entre les rendes socials i els salaris laborals de baixa quantia perquè es pugui compaginar la renda social amb una ocupació temporal permetent la recuperació de la renda social en finalitzar el contracte.

4. L'enfortiment del treball en xarxa, l'intercanvi d'informació, d'experiències i bones pràctiques entre les administracions i les organitzacions que gestionen les rendes mínimes per tal de millorar la qualitat dels serveis que es presten.

5. Agilitzar al màxim el temps de tramitació, eliminació de la llista d'espera de l'ajuda i simplificació del procés de concessió de les ajudes.

6. Incrementar la dotació de les prestacions econòmiques temporals d'urgència social que permetin pal·liar les situacions crítiques que es presenten durant la tramitació de la renda social.

7. L'establiment de diferents perfils de beneficiaris de la renda, tenint en compte l'existència de diverses dificultats al món laboral.

8. Agilitzar els procediments per accedir a una Pensió No Contributiva (PNC) evitant incorporacions indegudes a la RMI.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 4

Ordenació del sistema de prestacions socials

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a establir una reordenació del sistema social i de prestacions socials de cara a una millor coordinació dels serveis d'ajuda a les persones, una millora dels serveis socials bàsics i una simplificació de les prestacions socials. Amb aquest objectiu el Govern ha de:

- 1. Crear la figura d'un tutor social que orienti les persones amb situació de vulnerabilitat a l'hora d'identificar, sol·licitar i accedir a les prestacions públiques a les que tenen dret.
- 2. Simplificar la gestió administrativa de les polítiques de prestacions orientades a la integració social i laboral. Definir les relacions de complementarietat i subsidiarietat entre les diverses prestacions tot encaixonant-les cap a una racionalització, simplificació i compactació de la gran diversitat d'ajudes i prestacions socials existents.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 5

Millora del sistema de les beques menjador

Davant les deficiències i mancances del programa de beques menjador, el Govern a de garantir les beques menjador a tots els alumnes que les necessitin com a estratègia fonamental de lluita contra la pobresa in-

fantil i la malnutrició infantil. Per fer realitat aquest objectiu, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Condicionar la partida pressupostària d'ajuts de menjador escolar a les necessitats socials i econòmiques existents, de manera que es cobreixin les necessitats de cada moment per garantir que tots els alumnes que no tenen recursos suficients per sufragar l'accés a aquest servei percebin l'ajut.
2. Garantir que tots els alumnes de centres sostinguts amb fons públics tinguin accés a una beca menjador sempre que les seves famílies compleixin unes condicions de renda homogènies en el conjunt del territori català.
3. Revisar i adaptar els barems, les condicions i la normativa de les «beques menjador» perquè puguin arribar a tots els infants que ho necessiten. Garantir que els factors de renda siguin condició suficient per accedir als ajuts i s'eliminin els criteris socials que no siguin prou discriminadors de les situacions de pobresa.
4. Resoldre i pagar els ajuts de menjador escolar durant l'inici de curs per garantir l'accés normalitzat al servei en condicions d'igualtat.
5. Agilitar el pagament dels deutes contrets en concepte de beca de menjador als consells comarcals.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 6

Habitatge

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a impulsar una política decidida d'acompanyament i mediació en l'àmbit de l'habitatge per evitar que les famílies es puguin veure privades d'un dret necessari per garantir una política de cohesió i inclusió social, i en concret a:

1. Reforçar els equips de mediació institucional entre les entitats financeres i les persones amb situació d'impagament d'hipoteca.
2. Ampliar el fons econòmic destinat a ajuts d'emergència pel pagament de quotes hipotecàries o lloguers.
3. Adoptar les mesures necessàries per garantir la funció social del Parc d'Habitatges de la Generalitat de Catalunya, mantenint la titularitat pública.
4. Establir convenis amb les entitats financeres la destinació social de part del seu parc d'habitatges desocupats.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 7

Establiment d'una xarxa de distribució d'aliments per a les persones en situació de pobresa o risc d'exclusió social

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Crear la Xarxa de Repartiment d'Aliments per garantir el subministrament urgent de queviures a les persones necessitades. Promoure un canal oficial de distribució d'aliments de manera urgent, fixar el repartiment com una prestació social garantida i establir un procediment únic i coordinat de repartiment d'aliments.
2. Obrir una línia telefònica gratuïta d'informació i orientació per accedir a la xarxa de subministrament d'aliments. Donar-li la publicitat necessària perquè tota la població conegui la seva existència i funcionament.
3. Incloure la distribució d'aliments en la propera Cartera de serveis socials, ampliar la xarxa de centres de distribució d'aliments i establir un model acordat amb les entitats socials i els ens locals que inclogui també les propostes i les iniciatives que sorgeixin de la Taula de Distribució Solidària; tot això, de manera que se'n garanteixin la suficiència pressupostària, l'eficàcia i l'eficiència.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 8

Pobresa energètica

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a establir una estratègia conjunta de lluita contra la pobresa energètica amb l'administració estatal i local que inclogui:

- a) Presentar al Parlament en el termini de tres mesos una reforma del decret Llei 6/2013 per tal que les empreses subministradores d'energia i aigua potable no interrompin el subministrament per impagament si no tenen un informe dels serveis socials bàsics i si la unitat familiar rep uns ingressos inferiors al salari mínim interprofessional o es troba en una situació econòmica d'estat de necessitat. Habilitar una partida pressupostària suficient per si fos necessari destinar-hi recursos públics.
- b) Elaborar un pla de xoc contra la pobresa energètica, que tingui com a principal objectiu garantir el dret dels ciutadans als subministraments bàsics de la llar, establint acords amb companyies energètiques que operen a Catalunya per tal de determinar un sistema públic de tarifes socials reduïdes per a col·lectius amb insuficiència de recursos.
- c) Garantir el subministrament d'un mínim vital d'aigua potable, de sanejament i d'energia als domicilis

de les famílies que no en puguin pagar les factures en el marc dels fons plantejats pel «Plan Nacional de Acción para la Inclusión Social» del Govern de l'Estat.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 9

Suport a les famílies

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Garantir una renda de suficiència per a famílies amb infants a càrrec fins a 18 anys, condicionada a nivell de renda i tenint en compte la renda per càpita familiar.
2. Revisar el tram català de l'IRPF per assegurar que el sistema de desgravacions tingui efectes redistributius i de lluita contra la pobresa a fi que se'n beneficiïn les famílies més vulnerables que no fan la declaració de la renda.
3. Reforçar i normalitzar programes de prevenció i atenció a les famílies amb infants en situació de pobresa des dels serveis socials. Adoptar les mesures necessàries per garantir que la pobresa no sigui una justificació per retirar la custòdia dels fills.
4. Revisar la Renda Mínima d'Inserció de manera que tingui en consideració en l'accés a la quantia si hi ha fills a càrrec i ho discrimini positivament.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ NÚM. 10

Suport a la gent gran en situació de vulnerabilitat

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Elaborar un Programa per a les persones grans 2014-2018, que contempli models d'atenció integral amb polítiques d'actuació amb carteres de serveis adaptats a les seves necessitats i característiques, amb la participació de les entitats de persones grans i dels ens locals.
2. Que el Sistema de Salut de Catalunya, tingui una especial cura en les atencions mèdiques, temps d'espera, accés a totes les prestacions, transport gratuït a actes mèdics.
3. Establir xarxes de seguretat per garantir uns ingressos adequats a la jubilació per als que no poden construir una pensió adequada per raons justificades.
4. Impulsar el programa «talonari de serveis», perquè les persones grans i les seves famílies puguin escollir, amb total llibertat, la residència o servei social que millor s'adapti a les seves necessitats i per ajudar les famílies a cobrir les despeses de contractació d'assistència personal per col·laborar en la cura de les persones grans.
5. Universalitzar la cobertura assistencial d'atenció domiciliària per a persones majors de 65 anys en situació de pobresa, per arribar a tota la població que ho necessiti en els propers 4 anys i incrementar la cobertura d'hores d'atenció domiciliària per garantir un mínim de dues hores diàries.

Palau del Parlament, 12 de març de 2014

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu del GP del PPC
